

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Logica et metaphysica - Cod. Ettenheim-Münster 293

Jost, Gerold

[S.l.], um 1752

Pars 3tia

[urn:nbn:de:bsz:31-130100](#)

Probabilitas

cum plulta res sibi quae libet atque mea res alicem fugiantur, ut quod duci
debet pium certum sim, sed debet tales me vide res variabiles est et tua
proba bene illis propositis ejusmodi res probata probatur probis esse media inter
ignorantia et certitudinem, quae quo magis ab ignorantia distinetur, et magis
accedit ad certitudinem.

haec vero ratio ipsa potest esse ex causa ei petita et haec auctoritate dicendis
dico distinguimus probitas in in certitudinem, ita et indea probitas sit
sicut necesse est ea si ex auctoritate poterit.

Dubium

Si vero ex dubio ipse ad indicandum est 35.4.
series, bene dicitur proposito dubio et mea causa has ipsas dubias, dicitur
in fluctuans ac quasi in aequilibrio posita, ita ut dubium sit suspensio
meotis circa ultram modum transuersis transversis ipse et ex defectu ratione vero
cave agere pondere.

Passus tertius Logica

De Ratiocinatio et Dispersu.

Causa
Quid sit ratiocinatio, argumentatio disensus,
et quae proprietas ejusdem?

Affirmatio.

De Ratiocinatio et Argumentatio et Dispersu.

35.5.

Si dicam ex oblo tibi ipsi huius addicemus aliam affirmando
et negando, vera probabis ipsam, ita elongit et testis quodcumk libenter
dicitur, non alogi quasi has proprie ex iudicio jam facta fluite animadvertis
meotis circa ultram modum transuersis transversis ipse et ex defectu ratione vero
cave agere pondere.

E.g. videt istud in diversa forma in non elaborata, coloribus et propriis in
distincta, huc dicam istud et recta coloris, ita ut in multis statim et solo:
videt illustratus est ita, quod hic arcus qui habet hos colores est ita, eae hoc ultim
iudicium ex aliis laboris seu disensus ex priori et recte iudicio, ut prius
applicetur hic aliud non velint, nisi iudicium priori iudicio formiter perdat
ad alia non ipsa applicatur, ignoramus, ita priori immotescit et facta
applicatur iudicij prioris, ut quodlibet iudicium definitum, quod argumentatio sit
omniem quam una veritas habet cum aliis.

35.6.

poterit am eis modi iudicium, et sola mentis inferna illam ferre autem
expletis verbis in appositorum potest, si hoc ultimum sit argumentatio vocata
propter ratiocinii dicitur, quodlibet quasi nomen omne disensus audi.

Hic et experientiam sumere dicens ad eis modi ratiocinii tria: et coen: et coa.
illud primum iudicium est id est species sive et vocat Antecedens, illud si
ob causam aliquam ratiocinii dicens, vis vero illativa aut iusta
solutio, dyo quod denotata est consequentia. E.g. si antis libet meatus he:
lices et foream, te hoc carthago est auris, poebet meatus est dual jura
spacio sunt iudicis Antecedentis, tercilia est iudicium consequens ipsa

41

versus nos et filio eius iudicium deducatur et non aliud est causa, quae non addetur
si panegyris, nos versus Nobis laetitia iudicium habemus, quippe obseruatur et vel coenit, in
ta est sequentia ex iudicio iudicij pellens.

^{395 ff.}
hac pīnē coa pī ec v foalēs v objectwq aut rāc māc māc līo: hīne ē foalē
Līo: vər bōrum fādīj: Et fādi tākēdētis fluid. Et pōis māc dīlīfīlī
tād. Ma hata ē māc pīs dīlīfīlī. hac coa bona ē fī. ja vētē fluid ex tā.
Līo: fādīj: māc līo: vētē nī bona. ja līcī sāmūtis dī stīngāl nī mīpli:
celati dī fēmp sāvenit, tēd ē Lūmērā mī fīn' acomodo. māc lītē pēso
bona ē pīat, Līo: māc de br. fīs mēxīs. Et pōis hōs ē hōtāa sēans Et
et mēnē, tēd pētīg ē hōs, ja ē hōtāa gāndēs mēatē et Et.

359.

inde coēns dicit verū & falso atq; bona & mala rātē, q;à hæc solam
præseuare sibi regulis, si coēns alternit̄ p̄t̄ c̄ s̄fatim & diforme. 232.
coēns p̄t̄ c̄ verū & coā mala. E.g. Deg. is baculus stat in angulo,
coēns vera ē deo n̄ ē long coā, estia coā p̄t̄ c̄ bona et coēns falsum
E.g. oīs mater diligit filiē q;à et Ma hæta diligit filios, coēns ē falsus, sed
bona coā.

360.

Si fauilline in fianciā ratiōnē aut libe iudicēt mediabū le⁹ de rebus
in corporis ap̄pliū s̄p̄t̄r̄ in seu medie affecte, p̄tate q̄d̄ p̄m̄t̄ s̄p̄t̄ p̄m̄t̄
et bene tua rei ē ap̄pliq̄ndē q̄d̄ infeste negotiis et vobis absolutam
suis numeris aquiliter p̄ficiat, i⁄ optimē fīc̄ si statim obli⁄ deficiēt̄ s̄c̄d̄s
et q̄d̄ si vobis p̄fāk̄ d̄ p̄fāk̄ h̄o⁄ s̄lūm̄ et adūm̄ r̄s̄m̄t̄, q̄d̄ isti al̄ r̄gōnale
et h̄b̄eb̄is t̄f̄m̄t̄ e⁄t̄ q̄d̄ vobis h̄o⁄ ē s̄l r̄gōnale, sed p̄fāk̄ h̄o⁄ p̄. ceterum p̄
priori regella sequitur h̄a exempla decisorias fīt̄r̄ i⁄t̄c̄as h̄t̄ ē nūde tangēnd̄
p̄a uīt̄, eue q̄m̄ sp̄on̄t̄ f̄lēt̄, p̄m̄t̄ et d̄ p̄m̄t̄ i⁄t̄c̄s le⁹ antecedens. P̄ p̄m̄t̄
tangēnd̄ ē ē sed hoc fīt̄r̄ cāngēs uīt̄, q̄d̄ tangēnd̄ ē ē. q̄d̄ h̄is t̄r̄s et
est ip̄sū medium, quo medianā le⁹bū i⁄t̄c̄s et uno v̄duob⁄ dēc̄s.

^{36.} Non vero necesse est ut tempus rursum peregrinatio, sed unde sufficiat ut legitime alienum infestos, sic sufficiet hoc festu carnaeas uiriliter dampnandum est, isti potius consilio ipsius rabiosus humeris natalis.

De ^{stipendiis} p^{ro}p^{ri}o a^{rgumentationis}

562.

Ne vero ista racione colle et sine ratio logia fiant, papa quæstā exigitata
sunt ad quatuor codem dīa racione et tunc stabilitateq; h̄i logi apparetur
sit regimenteras p' retra et legilimac' deponit p' retra p' s' p' p' d' u' q' u' l' u' l'
est repetitanea p' mū p' sillo affinatus les si go'ens sit p' j'ros affinata
l'iva: quemq; sunt ead' am' lectio sunt eadem inter se 1:20. p' illa lectio
illigit mesita in quo queriantur 1:360. si d'us in hoc medio roentur, p' n'c' ante
et uno de albo ex his d'ic'log affinari posse c' s' p' h'os e' sal p' g'ro h'os
yo. Su'ja h'os e' p' le'g'is in hoc uenient, q' d' l'ra' h'os q' m' p' p' g'is' s' sal bene
lam ho'ém de p'etro q' d' da hoc p'etrū p' dico.

Si vero argumentatio sit negativa, non sive si ipsa est negativa, lunc hinc
oppositum, ceterum valeat: nemis quod non sunt eadem unius letitiae nec sunt
eadem ipsi letitiae quae excludunt in tertio se excludunt inter se. q.
et negabile est ad vitale, per hoc non est negabile quod non est ad vitale.

io petrus cum ignobilis animali i securit in rugib[us] l[et]e sed a rugib[us] celi-
tatis i[n]o ne i[m]perio e[st]remi petry agil rugibile.

48

Cop. videt quod optime modus arguitur ut si pones illa pippin foedis discursus et ceteros in uno et uno de eius statuas non remaneat et levigatus per hanc operam in uno et uno huiusmodi manifestetur, unde et perigrata est Antipathia in deo nisi ostendere, ibi et afflentem hic et regem.

Cot: inde ut he pugia loca libeat. ^{16.} et ad eis pugia loca 3 iunio
1. generica p. via inferiora ducit et supponat distibutio. 1. 2 j 7. 200
singulare, qui hoc faciat in generica applicet, seu p. ostendat he singula pug.
he pugia lib. generica, 3 hinc vero ibi affirmate et subducere, p. flicke se nibe,
at ista suvenientia.

367.

atquidē vēs negativa huius appositū proprie fēcēt, nempe dictū de mōlo
dē qīqī dēcēt, tēno sūmū in de nēfētō bīg negati. Nēt gēt hūb tēno
s mōli spēndētāt bīg. Si qēt dēcēt pō hūnā nō vocat in oīlās ostētēs qua
s aliqī tēnēnā v auctōnās v expēriā tēs sīt nēfētō bīg abe nōtātās
v expēriā pō tēnēt, illud dēcēt nō tēs pō tēnētātās in oīlās pēc auctōrītātās nē
rōt stat pō tēnētātās tēnētātās nō tēs, sem nōtātās hōtēs nōtibēs. Tēs pō tēnētātās
pō tēnētātās nō tēs.

Caput 2.

De speciebus argumentationis

strongly;

L'ut Sint Specie's argemtaois

^{V 3 b 8. 8}
Cum disiuntur aliquæ vaticinæ pœmæ jyponese y diversi modi sunt reipheneti;
quibus discutunt pœmæ pœdri. Et
per modum huius est en Singularia sufficiens et numerus et atque usitato respondeat.
Et hic illa ista ipsa calefactio quo dicitur ignis et cœpientia quod si uniuersitas
jam evertit ardentiam.

160

ab exemplo: ^{309.} si frat illus de uno singulari ad alium ob partem ratis, &c. posuerit isti hisla quare n*est* ego, quem estat iuri d*omi*n*is*. Ex. dilecta. l. 6. ^{310.}

Silenta. Ex silencio coramque hinc nos membra quibus caput adversarius
quarumque plena amplius lexus fuit. Hic illud est superflui & ecclae

177

lotozbe difusa sine mirabilis v. 3. Si quin go hoc ipsu a sancto mirabili
lito. Li. 2. du go est prima mirabilis.

Sorites e argumento in qua estima. Littera modus multarum propositorum
propositi peregrinis peregrinis assumptis in istitu peregrinis obsequiis sonat. Den
tum et legitima rebus predictis ultima sequitur pars de lotozbe
propositi. Nihil hōc ē aal, qd aal ē positivū, qd positivū ē vivens, qd vivens
ē lotozbe, qd sī hōc ē lotozbe.

Enthymema ē argumento in qua ex una lī peregrina induit scilicet qd hōc
ē aal qd vivens. vocato in syllogis inquisitio dicitur implicatio obiectum alk:
ivis peregrinis peregrinis facilius ad syllogis peregrinis deduci, addendo minorū
cam peregrinam quā docet. Si dicitur enthemema sī hōc ē aal, qd aal
ē vivens, qd sī hōc ē vivens.

Epicureum, ^{dum} uniuersitate interrogat peregrinis portū argumentū in appendice E.g.
ille Ciceronis. Littera Domini quoniam ne mīsi inquit et Littera hinc:
sit Dominū, qd hic ē Littera alteris Dominus qd.

Ytmo syllogis, de quo ja frequenter syllogis sit

De syllogismo et eius Logicis.

Si argumentatio taliter peregrinatur, ut hōc propositum ponatur. 3. 63. I. Syllogis
vocatis. et definitis ab Auctore libro i. peregrinis C. f. D. sed sī in qua peregrinatio
positio aliud qd peregrinatio ab his quā posita sunt ex nostra audit, syllogis hinc
quā refutatio cum et alibi species peregrinatio inveniuntur sicut declaratur, qd syllogis
syllogistis in qua ex dubiis peregrinis deducit peregrinis et ex inexistente quam
libet cum peregrinibz.

illius peregrinatio ē ex māta efficiā. qd māta illigitur id ex quo peregrinatur syllogis
nempe ex letis et peregrinis ita ut secundū sī māta et nō, peregrinis māta
proxima, secundū volantibz majoris extremitū minus extremitū. In mediū, peregrinis
diuidit. M. m. Secundū peregrinatio ē scilicet.

major extremitū illud ē, qd in scilicet ē peregrinatio, id est vocari majoris, qd latens
et tunc ordinē peregrinatio. 2. 68. minor extremitū ē lotozbe in scilicet supposita peregrinatio dicitur.

medius letingā ille qui explicat scilicet ut major extremitū cum minore
extremo. Secundū sī hī syllogis sī hōc ē aal, sed peregrinatio ē hōc, peregrinatio ē
aal. minor extremitū ē aal, minor extremitū ē peregrinus, medius ē hōc.

major ē quā habet major extremitū et inde peregrinatur et peregrinatur. 3. 77.
minor quā habet minor extremitū.

Secundū quā nimis et major extremitū incepit. Subdū M. et m. Littera
illigitur peregrinatio.

peregrinatio illigitur scilicet letnotū a peregrinatio diebus inde duo peregrinatur

figura et modus, figura ponet ad terminos, modus ad ipsos, i. m. fit, dum
medius tunc cum extremis de hinc disponatur quod spectaculum ostendatur.
Dicitur ergo modus fit si servatae dubia quantitas ac ghetas ipsorum, id potest
ex legem arbitrii.

Articulus 3.

De figura seu disponsione termini medii cum extremis.

Cum figura sit apta disponsio mediij termini cum extremis, hisc videtur est quod res
aliter ac aliter non illius modis jungi possit. Ex experientiam enim ipse species,
id est ibi modis est posse responde ut semel junci per de majori extremitate, semel
de minori, et semel sit medium. ut in utraque summa media terminus semel sit
medium aut in utraque dividatur aut in una parte et in altera dividatur, aliter en-
tum jungi, non est tripliciter tunc generis una figura seu ipsa disposicio mediij termini.

Exemplum 3. figura sit hoc:

Si al. sentit,

oīs hoc ē al.

jo oīs hoc sentit.

Vides quod al. sit medius terminus sentit sit major
extremus et hoc sit minus extremus, in Majori al. subjiciuntur, in minori
de minori extremo dividatur.

380.

Exemplum 2. figura

Nellus lapis ē al,

oīs hoc ē al,

jo nullus hoc ē lapis.

Vides quod al. tangit modis tertius sit bis jo-
dicatus cum majoris extremi lapis cum minoris extremi hoc.

381.

Exemplum 3. figura.

oīs hoc ē al,

oīs hoc ē lapis,

jo aliquis lapis ē al.

medies tunc hoc bis subjiciuntur, aufa-

ciliorem capite. Nota segmentum rectum.

Sub pra. prima sed alikta bis post tertia bis sub.

Dicitur medius tertius ibidem in prima figura ē in majori lapis in minori di-
vidatur, in 2da figura ibidem ē bis dividatur in tertia bis lapis.

382.

De modo seu diversa ipsorum disponsionis.

Sicut termini ita et ipsorum varie ponuntur disponsiones. Regiones per calculum

arithmeticum 64 modos inventuruntur, quibus varie mutari ipsorum ponuntur.

tertius tot, quod modis quantitas et ghetas proporujo variat. designatur

tangere quantitas quin ghetas libet. A. C. I. Q. f. 2. 7. 3. inde quodies

habet 4. Ghetas poteris diversimode colligere, sed vnde respondet

valens ipsorum numerus unus cubicus 64 a radice 4.

383.

ut in hoc in paradigmate videtur, et recentiori ab origine apud celebratis

sequens sibi schema ipsorum ex ratio combinatoria quod 4. litterae

diversimode sicut brachiorum; ex quæ latè manifeste patet. Si hanc
modicam partem diversam spinaem variat, qd de majori dionisii cibis grande
varietas ad diversitas. Lundam su deposita.

In his liberis columnis q̄ j̄ma series seu latere majorē, 2dem
latere minore tertium velutum significat.

Quoniam regla ad bonum sylvi regitur.

385.

385.

ciem sepius et libet ex relatis istis modis non esse benigni etiamque
quodam regule genitales statuuntur quibus cognoscere possunt quinque syllogis
vere sitivitatem.

Regula i. e. ut à bello sint plures nec pauciores, qm̄ tres fermimi, nempe
majores et minores extrema ac medie /: 3 / 6 / et ratiō ē evidens, qm̄ bello v. uenientia
dissimilatia in medio explicati / 36 / 367 / qd uelut tunc dūo in festo sequuntur, n.c.
pro latitudine sit longus et spissatus ex hypodice cum majorie et minore uultu hoc est
mercurium, sequenter : item bellum de illo in bello affixum, qd nempe in
illo tertio uenient, plures falsos dicesem. I. vero ēēē pauciores qm̄ tres et
in possem uenientia dūo v. dissimilatia in tertio signatur.

Corj. unde si ipse letim adirent temp. hylong i' fatus e. g. ois hooz et aal, ^{magale}
tus abo. Venatis i' hooz, jo ois hooz et nethy venatis i' dal magale. item jip' emisti,
omesisti, sed emisti at ne credam omesisti.

Cor. 2. inde ageris rōas facit hylmū. 358.7.
ē ac līcēntifacēti, & fōris yallē & hōstē nosker gallicus ē gallego ē hōo
Cor. 3. inde opere, ut temp. tēnē. 358.8.

388.
S. J. de opere / ut temp[us] letat in casu[m] sup[er] eadem s[ecundu]m s[ecundu]m et eadem
affirmat maneat. q[ui] affimat te ec[cl]esiā vero iuris, t[em]p[or]e affimat te ec[cl]esiā
hō[mo] ip[s]o p[ro]p[ri]o dicit, franciscus ē hō[mo] sed franciscus ē vox hō[mo] s[ecundu]m
frigilata ē hō[mo].

389.

Regula 2. e. q. mea reg. leting in p[ro]p[ri]etatis Lemel. Dicat p[ro]p[ri]e distribui, nam
dicitur in postis svenire utrig[er] ex tempore sequentes p[re]dictas et ha[ec] p[ro]p[ri]e 1362.
hinc in tales. Et p[ro]p[ri]e alioz ad ista ocul, oit nos c[on]tra go[od]is h[ab]entia p[ro]p[ri]al[is].
hac regula in solu obiecto aplati ipsi illo syllo, qui mediet terru obiecto emunem:
172. id n[on] qui libet singillaten. n. c. 20 ipso ut p[ro]p[ri]em svenire magis et minos
extremu in medio. 1363.

Decalogue 5. milibus iustitiae in scelere quod non facit iustitiae in iustis le-
gibus. Cedat a se non iustitiae in scelere ad distributionem iusta in lumen. Sed infra-
in quadrupedem iustitia in tercio neque in medio. alias falsum dicere cum
plut vellem in scelere praedicare. quoniam vestrum est in iustis sequentur non est
decreto servandis iustis. sed non praedicat de aucto male antea de aucto male
est vestrum iustis. Vobis a legibus. nam tunc postea non distribuit immunitate
de bonis in scelere iustitiae. Iustitia

Legata. ex parte pectoralibus nil sequitur si medius fons sit amnis
quippe hunc n' habet ista via via recepta aqua in portio E. Galloque
hoc e' aq' aliquis quae e' aq' q' aq' aliquis ex parte e' hoc.

legata s. ex partis negativis vel sequitur ^{31. Etiam} in primis sive inveniatis
est affirmati ut p. ex deinceps ab his in negati, quod ostendit in j. missis

qd duo in tertio accinunt / 392/ inde in saltus nullus sequitur / 393/
sed musica in cœlo gō nō p̄t valere.

394.
Regula 6. modis tertio nō p̄t ingredi se filium, ja in salto non debet inferri
finitus ex hoc p̄t habere possit ac maxima exponit, unde sequitur.
In eadem ipso ut secessit, C. G. oīs albor p̄cedit folia, tunc pomus ē ad.
hortū, gō arbore petit folia.

395.
Regula 7. in salto sequitur p̄tem de libatoem, pars a m dñlior ē negativa
affirmativa ē, pars fortior p̄nter p̄ticularis ē, pars qm istis. unde
si una p̄missa ē negativa, in salto non debet ē negativa, si una p̄missa sit
p̄ticularis, in salto illis ē debet, alias ē pars imperfecta in salto qm fuit
in p̄missis in illo tertio evanit / 395/ inde in saltis hōs ē radialis
aliquāl s̄ ē p̄t, gō oī aāl q̄nōtale, sed imperfectis, p̄t aliquāl aāl ē rātale,
paris ē rātale nulla planta ē aāl, Regula res e plantā, p̄t quetus ē aāl,
sed debet imperfecti gō ē aāl.

396.
Regula 8 ē: si p̄missa sit affirmativa, velut ē sit negativa n̄ cōn. p̄t.
p̄missari in rātōe dissimilatio, si p̄missa sit affirmativa, in similis.
Rātōe solis p̄t, rātōe caput, rātōe laevale, rātōe dexterale, rātōe
caput, rātōe laevale, rātōe dexterale, rātōe solis, rātōe caput, rātōe laevale, rātōe dexterale
q̄d p̄missi ē lat, sed debet imperfecti gō ē aāl. regula 7. p̄tem ex regulae
ha regula versib⁹ sequentib⁹ adumbrant. regula 7. p̄tem ex regulae
versib⁹ sequentib⁹ adumbrant.

- jmo dum se hunc seu duplex tenet et expo.
2. aut levem aut libetem mediū qm libet, a. sto.
3. quadratum p̄missa vegetat se usq; solū.
4. nō legitur pars ex p̄ticularib⁹ unq;.
5. utrāq; si p̄missa negat nō inde legitur.
6. salterat mediū vegetat se usq; nūq;.
7. majorē temp⁹ legitur salterio partem.
8. secundū p̄missas, reliquias n̄ audet negare.

397.
Ex his iam regulis de canticis, quinam s̄ filium ex illis aucta combinatoria,
398. valent, aijam certū fīl 2. 8 modos nō quaternario et quinario
nō talos et triducere regula 4 et 5.

2. q̄d modi lignati nō septenatio expungendos ē ja regula 7. abhanc.
3. vicesi lumen illi b. modi quib⁹ p̄fixus ē nō octonario, ja et ha octava
reglam peruant.
4. expungendis ē modis nō ternariū notab⁹ peruanis, ita regula 3.
5. expungi p̄t A. E. O. notab⁹ nō binario, ja in A. E. E. spinet,
p̄t p̄t in maiori s̄ libet summa minus extremitate, quin et taliter sumat
in rātōe in qua ē solutum / 2. 97/

monerit gō hisce cib⁹ ja modi neque q̄ affirmationi et b. negativi.

9	a	a	a	o	o
a	a	?	c	a	c
a	i	i	c	q	o
i	q	i	c	1	o
1	q	c	o	a	o

Liberus 6.

Quoniam modi singulis figuris possunt appari:

Cum tres sint figurae atque post eam syllag, qui non in hisce tripla stincaat
modus secundus est quod fit aperte gravis in quaestio et glorie ita ut pluri-
pot, et in certa figura exhibatur, secundus invenit a sunt certa media, scilicet
duo quae ipsae disponi posse, nempe
barbae relatae usq; ferio para lipson
clanckes dabilis fapesmo fricessomotum
casare ymestres festino patroco da crypti
fe lapton, ibamis datisi horatio ferison.

Ex quibus fapesmo fricessomotum ponunt et tamen quod in modis secundis schudere
possunt, deo ad huc non retenda sunt ex eadem tunc eadem littera sequitur in his
verbis reprehens. quod se probata eadem quaestio et glorie possint diversa obi-
natio melius termini cum extremis ut pinede hi modi ambulant hodie et a sequenti

Hic ergo versus longi pectoralibus syllabas quantificis et gloris, ita ut in quovis
non totus syllag inveniri ut prima syllaba sit major 2. minor 3. ultimo.

Iulus hos modos et primi solvantur dicere et secundis modis secundis dicere
solvantur.

secunde omittuntur dicitur quod minus extremitate / 2. 6. / in silvae pectoralibus
de minore extremitate / 2. 6. / minori si in silvae maius extremitas sit dicere
Abi et minore extremitate sit pectoralibus.

ut siccati post singulis istis barbituris nominibus sive eis usq; syllag
seuenient, legimus schema subiecto, in quib; et primi in effectu dicuntur, quod
comum erit et legitima illatio statim facta, religi ius pectoralibus quod in statim
post vocant.

Prima figura et modi dicendi effecti:

Barbara

Darij.

a. ois al' e lenisiorum.	b. ois hoc' e al'.
c. ois hoc' e al'.	d. ois hoc' e pectoralibus.
e. nullus al' e lapis.	f. nullus equus e al'.
g. nullus equus e lapis.	h. nullus equus e al'.

a. ois hoo' e facilius - Da
i. aliquod al' e hoc' - ri
j. qualiter al' e rado'c. - i.
k. ferio.
l. nullus visibile e geo - fe
m. aliq; al' e visibile - ri
n. jo aliq; al' n' e geo. - o.

prima figura 5 modi discipi.

Batalypton

- a. si aal ē O. — Ba
- a. ois hoc ē aal. — ra
- i. jo alij O ē hoc. — lyc

Celaples.

- c. multū aal ē arbor. — ce
- a. ois hoc ē aal.
- c. jo nulla arbor ē hoc. — lyc

Dabitis.

- a. ois eques ē gal.
- i. alij inssibile ē equus — da
- i. jo alij aal ē inssibile — bi
- a. ois hoc ē racalis. — fa
- c. nullus equus ē hoc. — pes
- o. alij rascal n ē equus. — mo
- i. alij aal ē hoc. — fisi
- c. nulla planta ē aal. — se
- o. jo aliquis hoc n ē planta. — son.

406. Secunda figura 4 modi discipi.

Cesare

- c. nulla virtus ē vibhypetabile. — ca
- a. si virtus ē vibhypetabile. — sa
- c. jo nullū visus ē virtus. — re

Cameslus.

- a. ois hoc ē rascal. — ca
- c. nullū lapis ē rascal. — mes
- c. jo nullū lapis ē hoc. — tres.

festino

- c. nullū hoc ē brutū. — pes
- i. aliquis leo ē brutū. — bi
- o. jo aliquis leo n ē hoc. — no.

Baroco.

- a. ois leo ē negibile. — ba
- o. alij aal n ē negibile. — soc
- o. jo alij aal n ē leo. — co.

3tia figura 6 modi discipi. 408.

Darijoli

- a. ois hoc ē Hostia. — da
- a. alij hoc ē aal
- i. jo alij aal ē Hostia. — lyc

6.

felajpton.

- c. nullū lapis ē visibilis. — fe
- a. ois lapis ē O. — ap
- o. jo alij O ē visibile. — ton.

Disamis.

- i. alij aal ē hoc. — dis

a. ois aal ē vivens. — sa

- i. jo alij vivens ē hoc. — mis

Datiz.

- a. ois miles ē hoc. — da

i. aliquis miles ē impius. — ti

- i. jo aliquis impius ē hoc. — si

barando.

- o. alij aal n ē vulgoes. — bo

a. ois aal ē vivens. — car

- o. jo alij vivens n ē vulgo. — da

fetison.

- c. nullū virtus ē amanda. — fe

i. alij virtus ē delectabile. — ri

- o. jo alij delectabile n ē amanda. — son.

409.

Thesis undecima

Regula sillogismorum sunt nisi unde
nō potest ex ijsis ratiobg iuris
sequela amexis. item q̄ i formis sunt
figis summiq̄ necesse est q̄ s̄l vobis
pandem id optimè apparet id est solu-
tione obiectiorum.

410. Solvatur obiectioes.

Abz. 1. q̄ Regla. ois hoc est duos
oculos sed petig ē aliquis hoc. jo petig
habet quos oculos. 2. q̄ Dic amas sc̄m
virtutem sed humilitas ē virtus. jo
Dic amas humilitatem. 3. q̄ Lipp vel.
oos hōs alios feri. sed petig ē hoc. jo
Lipp vel petig salvum feri. 4. q̄ ois
hoc ē aal noile. sed paulig ē hoc. jo
Paulig ē aal. 5. q̄ ois ascens ē Hostia.
sed mes cordi case te jo mes cordi hostia.
jam ex hoc arguitur sit. q̄ hi ejus
debet certos et la recantabat regula
pro. jo falsus q̄ regula ipsa uide sit
dalla. Q̄ b1. min. ois libeat q̄ fēnos.

40

go peruan. L. D. M. Sunf boni maalilier C. fr. ~~L~~ D: si recauad traductos
laes N. la facile uenit jng omittendo y alijios. istenendo p[ro]mifpi ois.
U[er]o y h[ab]lo p[ro] 2013. s[ecundu]m e[st]y loq sup[er]t[er]as. cum ista ex p[ro]p[ri]et[er]e sp[eci]ficis. 27 4/
alijos adic p[er] in l[oc]o lucem uerb[us] des hoc[us] Sunf quos. Ig vult h[ab]los fieri cl[ar]os.
q[ui]c[um]q[ue] e[st] in maalilier bong. 1 3 5 8 / item variante p[ro]p[ri]etas feruntur n[on] p[er] res[on]u[li]o[n]is
1 3 2 4 / q[uod] t[em]p[or]e 1 3 5 / e[st] tra reglam jnta 1 3 8 5 /
3 3 6 8 10 in sup[er]e n[on] e[st].

Obs. 2. Ira 2. reglae. hic syllog. per ag. e' hoo, per ag. e' lypticae. jo alijas hoo e' lypticae
e' te vang. et in medie. being n' 2. reglae. jo 2. reglae n' 2. reglae. x. p' ha regla. Am
Intelligenda. Et hoo medie. per ag. e' lypticae. nro. 1389.

Josaphat in his Sylmios mediis iustis libet et in Sylmio ijs pbr. Tr. p's evangeliis
Lund. 4. Le Nash. Mat. Luc. John. Lund. oes evangeliis ijs Nash. Mat. Luc. John.
Lund. 4. ~~2~~ do. alij oclavatib' eccladii in uniusc' ignis calidus hunc. jo
aliquis igois' e' uulps in Lymo 3. b'c' aliquis omis' nosc' ad videndu. sed
aliquis omis' e' extre' & sinistre' jo aliquis oculu' & dextre' & sinistre' e' necy
ad videndu. I. nos Sylmios v' n' le fr' bonos & distribuere mediū aciem
equivalentes. hinc medij temp' evangeliis equivalenter distribuitur, cum ill
quasi ipsos singularis p'ca ad silent' uocu' p'p. 12. 66. / p'gl. 14. / Sicili. E. G. in hac
p'joc' oia clanta lund. 4. terra aqua ab. L. l'oi clanta. jo testa aer aqua sent
4. dapt' illa suppono, il tam. 1. evangeliista quam clanta supponet. illa de
colleccio' inuidua, quia infestis in soluo' separata est regiam 3. b'c' 3. 91. /
in 2. syphno: illa disjunctio jam h'bat supponit sufficientem distribuim. cum
perlat platinu' p' suoru' venientiam ostendere.

Dicit. Ita ergo 3. 139. / aliquis hoc est vasalis nullus eques ē hos, & aliquid
quod nō ē vasalis. Dic. id quod ē immobile, nullus lysis ē quod, & nullus
capit ē immobile. Sed vasale ē immobile distributum in aliis et hoc
fuerit distributum in propriis, & in aliis bonis per aliquid distributum in aliis? q.
in fuit distributum in propriis. dicit. S. m. est hi sylvi. Sed maliter boni C.
fit. N. 13. 5. 8. / haec vero parva lyra hoc est de libris. libri. libri. libri. libri.

265.4. na vero regula sua in p. debita fo^rma nō nata.
266. ipsa regula 4. p. 3. 2. si alij vocale à los. alij aál è los. jo alij aál
è moile. 266. aliquis los è ambulans, sed ille è p. 3. jo p. 3. è ambulans.
3. si los è bruitum, aliquis los nō è bruit, jo aliquis los nō è los. hi syllmi bon
tut, et in suis expressis circularibus. q. p. mū nō è fr. sed maius loco,
q. h. sed letimū regulatam et vocabilem ad terminū sillem: 266. 3. p. 3. è in ipso
indefinita. C. utris è maior

sequentes ppco. e affirmativa p. 26.

265 b. stra regta b. / 394. / bene regula huiusplay video corisum, corisum
e vivens, go video corisum inventum. go. D. f. king corisum

in scilicet posibili, sequentes tamen fit positi pro majori scilicet.
Not. 7. in regla 7. b. 3. 15. h. 4. long. body, ois qui in credi in deo affirmari,
de alio si credunt in deo, go. Atque damnari, q. d. hec debito iniquitate
videtur et bisiorum, go. De intransmisso missa et affirmative, nam. Ay. ipsa pars
infiniante debet esse sumi.

41.

The sis quodocima.

figura tunc sufficiens, sic figura galoni sufficit.
Nota 1. Decedentes hodiernas pessimae sequi Gallo et procedere ad plenaria
tunc figura sunt admittenda, nonne pessimae procedere admissenda sit; figura quoniam invenit
longe rem in Pto. et semel periculum ibi et alio q. est admissenda, in qua sit
seculi pessimum et plenum Pto.
Nota 2. aliud ab alio post differre et specialiter ac accidentaliter, ipso modo illud
est hoc differre, et illo ab alio materialiter eadem res, sicut ab alio q. non materialiter
hod. hoc est, si tandem manent eadem etiam specialiter materialiter sicut mutatio.
Nota 3. questionem in hoc devolvitur in hoc V.g. Sylmo ois hoc est aal, sed p. 19
est hoc, go. Propter aal factus specialiter differat, si altera viae dicatur de iste hoc, sed
ois hoc est aal, go. et an vero sit in auctio aal differat, et p. in nova figura
sufficiat.
Ob. Thesis. tunc sufficiens quoque in potius medius long. plures disponuntur trii
pleribus: ai. hoc est, go. A. et deficit figura. 3. 7. 9. Ob. m. ex ipsa experientia si
velles in posse, metuere temere auctoritate posse, q. semel ad illi in ultro p. imponeris
sibi v. periculum, aut Pto. et periculum, q. vel series ex sole vide obiectum possit.

Solumbus obiectiones.

Liber iusta nos disponit figura est secundum et diversa, et tunc meij tem
cum distinguitur, ai. haec p. fieri ut in q. fuit sibi in majori sit p. fieri ut in
minor et vice versa, go. Tunc et figura e. g. in hoc sylmo ois hods est aal, et al
est sibi, go. ois hods est sibi, et fieri hods metuere be aal est sibi, ois hods est
aal, go. medius long. aliis in 2. 2. p. 19. sibi, go. sibi duas figura. Obv
m. medius long. est aal, sed iste p. fieri in M. et sibi in m. go. P. N.
Lipidius p. 19. 2. loco posita sit minor. 1. 3. 7. 9. haec q. in transpos
p. fieri et in meij tem ratiōnam aal tangit medius long. in ultro sylmo p. fieri
q. fieri. sibi experientia transpos quoad subiectum et rationem mutat figura

p. ex deficie. 19. m. transpos p. fieri quoad liber et ratione. q. fieri omni, ja
p. fieri et figura et specialiter, et p. fieri accidentaliter, q. p. fieri et ratione. 3.
Ob. 2. sola figura transpos in basono et p. fieri fuit facilius et ista figura
potius transpos efficiuntur et admissibilis q. P. N. An. q. sola p. fieri transpos
sed caro in se diversa transpos meij tem extenuis.

Ob. 3. diversa transpos p. fieri est tunc sufficiens distinguendo modū
cessare a modo carnis, et etiam disanimis et defici. P. N. An. ita tunc et
diversa caro infestata et eadem P. unde jam caro diversa sibi, et p. fieri
in cassare long. 1. 40. 7. vestib. in carnis tunc, et sibi et vestib. et habile
nulla virtus est virtutem habens, go. nulla virtus est virtutis, eae jam adeo diversa
sibi, ut nato p. antea fuit, maior extenuis sit minus.
Ob. 4. in figura galoni p. fieri sibi et cetera situantes, go. est admissenda.
P. N. coeli tangit p. fieri et primā c. tangit et specialiter diversa P. N.

optime q. modis sent. aspiciat.

*Nota q̄ unus aut alter auctor quodam ad hanc mores voluerit ad eis tangere
necessos, reputat id unum et alterum n̄ ej̄ p̄tendi in his ijs modis. nos h̄i facile
vincimus q̄s alios exigitibiles q̄s hos ijs posse credere. id est
Ab: ijs q̄ p̄t p̄poni vix agimus q̄m in hisce ijs modis n̄ stinete
q̄c̄s scilicet sufficiunt. Ab: p̄t b̄t ex soluō obiectiōum.*

Spec. L. 181 Solvents, objectives

1. *agentibus affectu p. stepli in his modis usum; tunc iij. n. sufficiens*
in ducendo salaris ut beatis, et it fieri solum quod 1. figura
atcessit. ai jimi loco. n. aliquantum in modis una figura, nec solius dico in
modis 2. figura, ijo parvus plures in melius affecti. *H. D. M. A. n. p. sum*
dicitur quod subaltemans et subaltematae. in iugosa metabole
permutatio et subiectio nimis. V. inde c. p. modi licet legitimis in arte per
permute, ja sit subaltemata includitur in subaltemante 3. 2. 1.
just. 1. salaris scilicet novus modus tunc nec patet, ai. De n. amittitur
ja nec juri. Dicitur, patitur dignitas, ja in, patet omittitur subito in
reducere in schola.

1665. 2. in ipso 2. et 3. figura point reduci ad ipsa figura modos, quod non
sunt uerbi novos. Ex. dicitur ergo si seducent deus transponit lettri
alia peruans et alia supiciendo, quod in ipsa figura modis infestis.
1665. 2. in sequentibus isti modi indecidi. Quod p. b. An. 1. ergo non seducent neali
ternotu' omnes, sed facile et menante, ita si figura serucent, cum v.g.
in paralip. elatibus velutib' sola sit inveniatio delusionemque. Ita p. b. An. abuso,
ille est ex sequitur que jam inducta. V. probabis vera sunt negatis in coa, p
extime simili' nisi eliminandi.

De specialibus regulis locum figuratur

*N*e* in figuris istis circa cylindrū fabricā esse, certa regla cuiusvis
figura ipsa conditā fuit, ad quatuor normā cylindri de bili fonte
debet.*

Sit minor affirmans, nec major sit specialis.

Dem: Si major est p̄mūlāt̄ m̄d̄m̄ l̄ōḡ n̄ d̄st̄ib̄ue s̄ch̄ s̄t̄ȳ
Dem: Si minor est negans velic̄ est negativa / 395 / et major ibet et
affirmans / 395 / s̄ch̄ d̄c̄l̄āis̄ p̄d̄c̄l̄ās̄ l̄ōḡ p̄n̄ōr̄ et d̄st̄ib̄ūs̄ / 232 /
dem l̄ōḡ m̄d̄m̄ īd̄ic̄at̄ p̄mūlāt̄ f̄or̄d̄ in m̄j̄ōt̄ āf̄īm̄āt̄ / n̄ōs̄ c̄h̄ / p̄t̄ā
regula / 389 / q̄ī c̄: 1.

Die si majoris ecclasiis, sed p[ro]ficiens, media q[uod] est illius obit, et p[ro]ficiens
230, cumq[ue] sit p[ro]ficiens minoris, que debet esse affirmans p[er] nos q[uod] in eis agimus
fore p[ro]ficiens p[er] 232, si hoc est, haec regla 4:392; q[uod] e[st] a:

haec regula servit solum in cylmis directis praece figura, non in indiculis,
nam in fagreto et frise non minor est negativa.

Regula Specialis 2. figura sic sonat: una negans, praebat, nec major sit
Specialis.

Demonstratio in modis sit in maiore & minore praebat: 38 j. Lure phisic:
ritus obiectus sumi: 2 32; si hoc est sit: 3 2; iuxta negans obiectum, qd
est: 39. Si major in eis velis est particularis, qd hypothesis sequenter major
extremum fangin obiectu particulariter sumeretur: 2 30; et in ultimo est utile
in quo est praebat: 38 qd est 2 32; qd est extra non: 39; qd est: 3.

Sit minor affirmans scilicet 413.
Sic regula & sic figura propriam.

Demonstratio: alioquin qd item cadem demonstratio ac in 1. fig. qd est: 3.
Qd: cum am minor sit affirmans, qd atque procedens, omnis extremus qd
est praebat in maiore: 36 j. / Successivus particulariter: 2 32; qd est qd est:
obiectus sumeretur in scilicet in qua est Poter, scilicet obiectus est particularis: 2 30;
alias poter ista non: 39 p. /

Cum vero in modis praeceptis & in modis 2. da et sic figura scilicet legitimam
sit major abscondita, affirmativa est tam clara, qd est, et inde negativa
ocasio abtrahatur, oportunitas finium defensionis. Administratio modis, ut modo mo:
rator ad ducendos praeceptos, sed etiam qui saltem manifeste hanc veritatem ac
legitimam illationem habent, & tantum ex certiori vocatione palma.

Articulus 4. De consequentiis Regulis.

Item praebat est major, qd in sylloge sit velut consequentia: 35 qd modo inde:
igantur regula, si sicut in sequentia bona sit obiectum V. sit bona
inde hanc sylloge fit bona secundum, qd in obiectu sequitur et inferatur sequentia
bona.

Regula 3. in ultima prima praecepto ceterarum matur ad bonam consequentiam ac
est obiectum sequitur in primis, nec est excepit pars a la regula, que sit
hac in sequentia, tempore sit, qd affirmativa, tunc major, obiectum sit;
et scilicet et minor obiectum tunc est, tunc est et sequitur. Et haec si sit negati:
va scilicet tunc illa in primis est negativa, et aliter ostendit illa sit
negativa. Qd p. hoc est ad alii similes hanc ipsam qd est qd est: 36. cum illa supponatur
restitutio p. 2 2; et minor p. est: 36. ostendit scilicet alii similes hanc ipsam qd est:
hac nulla obiectu significativa. De hoc est brevi, qd est significativa. major similes scilicet
scilicet qui est negativa, et minor demonstrat qd est significativa.

Et hanc p. regula utrum redire sequentes regulas.

Regula 4. ex vero antecedente non est sequitur nisi vera consequens, nec ex falso
sequitur p. et ratiocinatur, alias in est vera et non vera.

Scholion: si haec aliq. p. auctoritate statim mala illatione majoris qd huc accedit bo:
nitas, et p. de h. aliq. p. hoc est obiectum vero nisi consequens est, nec tunc co:
35 qd.

Regula 2. primitur hic et dicitur: ex vero non est nisi sequitur, qd non
est et ex vero non est sequitur falsum.

425.

Schafcon: hic in bene notandum ex in reato p[ro]p[ter]e sequi neas cum p[ro]p[ter]e si
l[et]i ipsos ex hypothesi E.g. p[ro]p[ter]e utgit, sed q[ui]c[um]q[ue] cibos moveat, q[ui]c[um]q[ue] moxif[er]y
ex hypothesi q[ui]c[um]q[ue] reas esse at noveat, sic in si j[ur]i p[ro]p[ter]e sed stingeant
nele caro sequitur aliq[ue] stingsens, h[ab]et in manu macta p[er] in rado f[or]tis, inde et
illud provocatio neas in sequitur, ex quolibet le. neatis stingsens et imp[re]p[ar]ibili
ut hic ipsos h[ab]et i Stessa sequitur ex h[ab]it neatis p[ro]p[ter]e h[ab]it e[st] al[ia] h[ab]et ipsos stingsens
p[ro]p[ter]e moveat, sequitur neatis ex h[ab]it stingeant p[ro]p[ter]e utgit.

Sequitur ex regula et ex impossibili sequitur probabile, id est si semel impossibile admittitur
tunc sicut possumus inferri. C. I. si admittitur circulus sit rebus, tunc omnia que sunt rebus
ipsius sententia admissi de circulo.

Regula 4.2. Si ex antecedente vite sequitur consequens, tunc ex opposito consequatur. 4.2
Hoc sequitur a posteriori Antecedentis, quippe si in sequitur ex a posteriori Ante-
cedentis tunc cum opposito consequatur, tunc post pristinum hoc. Sed hoc est
logica sit in hoc arte, quia posito ex vero ita: sequitur falsus consequens ita
nisi 4.2.1.

Degula o posito intercedente in sequitur sequens, ad posito sequente, posuit
Antecedens, nam sequens jam explicit. In. 4.7. if. 2. vero In. involvit
jam coenit. Si recte est hoc est ipso salutis. ac non valeat nam est ipso hoc est. ex parte
In nisi neceas sit invenitio et posuisse hoc sit quia aliud si est non sufficiens sit
et aliud est quod potuisse sit quia non sit bene neceas sicut coenit. quod tamen in fundo
Mysticis et puritate potest quod plumbas de monstria tunc percutendas. nunc potius
accipitrum a postea ad arctum, et ab arctu ad postea. postea in valeat, bene recte et dum.
Si male tunc potest ridentem ipso videt, bene recte inferno nihil ipso potest ridentem.

Regula 6. à su distributivo ad eum collectivū nō à bona argutaq; qui pote
plus inferi, in scilicet qm fuit in iuris collectivū. Si nō vales possum
portare & hoc & illuc & aliud posso, qd scilicet. edippe ip nec satis, nem
en rearea. Secundū totā extensiōnē hanc h, q collectivū nō p̄t plus inferi.

*Cor. i. Si p̄i ebat alij sit p̄ibl y p̄sona et n̄ smene et h̄ negabt toti q̄ s̄cet
p̄ibl n̄ velle illa. b. i. quid tē p̄atoé p̄ava q̄ totū ē savvū. caputē p̄atoé
manus ē p̄ato, trunca. ē p̄ato, incipit ē p̄ato, cipitē p̄ato, q̄ totū ē*

Cor: 2. Sijectio fuit iudicata regis munia totius populi ut hanc ipsam e specie
ipso regale a lego periret ista, bene valeat argutus a suu distributivo ad
collectionem ut exhortata s. b. c. d. e. p. duxit, postea tota collectio fuit diximus
anno 430.

Actuallg. g.
De sylvis spositis et expositorijs.

⁴³²
hacenus de sylo Simplius seu illa, qui de ipsaibz Simpliibz est fat. 274.
multo eo
~~qui estas~~ ipsoibz spesitibz, videtur eis quod sit in bona sequentia. sed ei-
cens am oes syli spesiti ad hanc p[ro]positu[m], nempe ad copula h[ab]ere rationale
et disjunctive.

eijs tñ distibutam et una iessine pars minorem sit uita altera in
relacione inferiore. E.g. in hoc syloao si aqua in tubis amariantibus stagnat
ad eamque distitudinem, hunc est pressio aqua lis, sed aqua stagnata ad eandem
distitudinem, ipso pressio est aqualis. 434.

Syllogoditioinalis est affirmatio & negatio, affirmatio est si. An: affirmatio
in maiore est in conclusione affirmatio sequens, negatio est si: sequens negatio
in minore, et ita: negatio in se lucide. E.g. Si sol lucet, tanquam dies
dies est sequens. Sed sol lucet, ipso dies est. negatio sic inferitur
ut dies non est, ipso sol non lucet.

Talius syllogoditioinalis virtus est multipliciter immo in affirmativo, si: sequens
posita in maiore, et ita: in conclusione, nisi ipsa aliqua maria inexistat. E.g. Syllog
ad me venit uetus, sed ridebit ipso ad me venit. nam: ipso veritas, intercedens ut:
ipso ex veritate sequentur. 435.

Quod in negativo si: ita: negatio in minore est sequens negatio in conclusione. E.g.
Si formio non erit, sed non formio, ipso non erit, illico si: non existat inexistio.
nam si: dies, si sol lucet dies est, quicunque infuso de tempore habet veritas.

Syllogoditioinalis specie, si: sequens taliter est: ipsos singulares & nec omnes, ut ipsa
specie speculativa, qua deinceps maior, at illa distinguitur, ut una pars sit
in minore affirmata, et in conclusione negata. E.g. ipso hoc est religiosus est ipso
peculiaris in privato tenet, sed patet id abs, ipso non est religiosus.

Id est ipso semper in illi sylloao affirmatur. Ita una pars, ut semper in conclusione negatur
altera, si enim id est dual diametrum fieret in minore, et in conclusione foret affirmatio syllog
falsus est virtus iste. E.g. eadem ipsos non est vera et singulariter falsa, sed non est falsa
ipso est vera, dat etiam in media nemus probatus modifigentio. 436. / hec vero
valeret si illis syllogis de strudis logiose le mordaci sequentur, ipso falso. E.g.
ipso O simul moveri et simul quietere, sed non movebit, ipso quietetur. 437.

Syllogoditioinalis dicitur illius qui habet ipsos dignitatis. 438. / quartu
una pars ita affirmatur in maiore huc negatur in conclusione, non est autem. E.g. Graec
studia sunt aut frustra, non ad illorum culturam sumptus & fons, sed sumptus
frustra in fons, ipso ipsa studia.

Syllogoditioinalis est illius qui habet ipsos singulare, si sit affirmatio nihil,
proprio dicto de eo. 436. / si sequens negatio nihil proprio dicto de nullo. 437.
ut plurimum in festis est prima figura. E.g. iste non laetatur, sed iste est tristis,
ipso patet id laetatur, item patet est tristis, hic hoc est patet, ipso si hoc est justus.

Regula haec est ipso syllogoditioinalis ut medium efferte sit singulare non per
debet pluribus, ne illegato de diversis, nec idem sit cum pluribus. E.g. male duo
patet est deo, patet est deo, ipso patet est filius, cum en deo diversis operis, jam
non est medium efferte singulare.

Cypri 3. 441.
De Reductione syllavismorum.

49

Cum in modis indirectis silusio sinus clata in factum pateat, regula aliqua
prosequendis syllabis a 2 ad 3 figura, et a modis indirectis ad 3, figura quatuor modis
cuiusmodi invenitur hinc, cum 3, 1, 1, 1, figura manifeste sua ventem explicet, facta
re vocae statim veritas hinc syllabi patet.

Scholion 3 est quod necesse est ut figura hinc in maxima exactitate sollicita regla:
42 f. exposita sufficiat, ut de legato et ratio syllavorum vicia, quibus quadruplices
silvae syllabi, ja in antiqui jam resuunt, ut est haec in ista infra via acutior,
in parte ultima.

442. In plurius in isto fieri ex parte ejusmodi resuatio, nemus pro expositioem
oblationem
443. et ostendit enim fit ligari
ut in eadem tempore silusio et saltus ejusmodi vocata infra 329 inferatur.
444. et finaliter 368.

C. 9: Syllabum imperfectum qui tibi opponitur est in casare, ja. C. Altera est C. statim
apparet ut modum perfecte celestant. Nec non.

quod observato alterius ad illas sequentes quoque vocales a. e. i. o. inde
vocantur, est in sonantes et lativo indica sunt, quoque figurae syllabum imperfectum hanciam
vocalem ubi ante diacritica sunt evanescunt. Ut syllabum imperfectum secundum
nos versus s. uel transpluitur versus: 320. O. vero o. aui: 321.
M. uel transponi: id est major si sit minor vox, C. et impossibile uerum,
id infra ducatur. E.g. sed syllabus in Casare:

Ca - Nulla vivitur est vibraphonabile
Ca - de vivitur est vibraphonabile,
2 - quo mellitus vivitur est vivitur.

Consonans C. tangit. C. significat, qd redire. Debet ad celarent,
consonans 3. significat qd ipso illa. Hoc est soni simpliciter: 330.
libera d. dicitur qd maneat illa ipso, cum hoc Altera est sineceps in istis
duobus versibus. hinc ita redire ad perficere.

Ca - Nulla vibraphonabile est vivitur
Ca - de vivitur est vibraphonabile
2 - quo nullus vivitur est vivitur.

quo partem ostendit syllabum imperfectum in cassare reducitur ad perfectum
celarent. 445.

Quodcumque ex parte fit, si metato medio summi in singulare inferatur, eadem
silusio in syllabo expositorio: 439. quo prius inferatur in syllabo singulare
E.g. liquis in hoc syllabo regnat solem.

2a. oio hoc est aal
2a. quo pos est vivens
2a. de aliis vivens est aal.
metato dicitur aal medio summi in singulare sic, p. summi, de aliis aal,
P. est vivens, quo aliis vivens est aal.

446.

Reductio ad impossibile e. si d.g. negas solum lumen ha infestas ejus statu
dilectionem, quoniam adversarij q[uod] sit nescire, i.e. q[uod] sit 296, et ex una p[ro]missi
caram quod est res ipsa. ex hypothesi, nesciri. Quod et traditio soria p[ro]posito, ha ut
negat. Si negare adversarij q[uod] res ipsa sit res ipsa p[ro]positum p[ro]positum.

447.

Quia am[is]tis res ipsas in filios ibent aliter ponit et transponi a his sicut, q[uod] in
quibus figura res sit disponenda, id est legem et usum p[ro] regula scribunt.
p[ro] figura i.

Maior fit minor et filius et traditio maior.

Ex ipsa clankes, in qua verbi p[ro]posito. scilicet, ut fiat seductio p[ro] impossibile
in j. f. ipso ergo filius maior multo in minore, ex traditio et traditio
regale filius maior, et ex minore p[ro]positi sumit ipsa traditio, et filius sibi.
Ex ipsa clankes, in quo traditio conclusio negata filius minor. ac traditio
majoris velio, et frustra minor filius maior. E.g.

ba - o[ste]r aal e[st]o
tip - sio hoo e[st]o sal
jo a[ll]e o[ste]r hoo.

Hic syllog sis verbi p[ro] impossibile
traditio filius maior

ca - nullum o[ste]r hoo
maior fit minor.

ca - o[ste]r aal e[st]o

traditio minor fit uelio.
real. jo a[ll]e o[ste]r aal n[on] e[st]o hoo.

448.

Celantes vero libet hanc reductionem e.g.

nullus hoo e[st]o quadrupes

o[ste]r rationale e[st]o hoo

jo nullum quadrupes e[st]o rationale.

Sic redit ad Saty.

o[ste]r rationale e[st]o hoo

a[ll]e quadrupes e[st]o rationale,

jo a[ll]e quadrupes e[st]o hoo.

449.

Sicut am[is]tis diximus q[uod] certa nomina sunt signata ut ad modos discipulos
lym imperfectori sequentes, ita et p[ro] hac reductione sequitur littera traditio.
Nesciebas diebam latere romanis.

et verbū fig. i. 2. fig. 2. 3. fig. 3. indicat. hic am[is]tis resonantes de
voales sunt attenendae. A. e. i. o. illa ubi lym velio, dum negat ex
hypothesi libet et traditio misericordia litteris correspondentem: 2. g. vnde
libet a. ad barbara, si e. ad celarent, si i. ad saty, si o. ad ferio lym
est sequentia. Si ja figura posuit syllog libet velio in i. e. 2. sequitur
ex traditio libet, libet ad celarent reduci.

450.

iterum in hic exiguntur patens et porcas, upponit quia ad barbara ibant reduci,
et disponi secundū litteras atque signatas.

Regula redutionis p. 2. fig. hor veres sint ex

45^j:

tertia maiorem variat sive quod secunda minorem.

Sicut si syllog. in 2. fig. sit pars secundus peritos reduci dicitur, tunc major ~~maior~~ ^{minor} loco minoris ponit dicitur traductio ex locis, et invenitur loco minoris traductio ~~invenit~~ res ipsa in se. E.g.

non nullum hoc est quadrupes

et aliquis canis est quadrupes

Dic ibi, quod maior ferunt dicitur, facile est quod ipsa figura si est sequitur ad claram dicitur reduci syllog. nescire

nullum hoc est quadrupes

et non canis est hoc

quod nullum canis est quadrupes.

Regula p. 3. fig. redutionis p. 5^j.

tertia maiorem variat sive quod secunda minorem, id est quod maiori substituit traductio ex locis, minor maneat et loco secundis ponitur traductio majoris amissa. sed sequitur syllog.

et non canis est animal

et non canis hoc est bipedes

et non aliquid bipedes est animal.

Hic enim demonstratur:

ce nullum bipedes est animal

et non canis hoc est bipedes

et non nullum canis est animal.

Caput 4. De Demonstratione.

Articulus 1.

Quid sit vera demonstratione.

Si syllog. fuerit sive formaliter ex principiis evidenter velio aliqua etiam syllog. apparcat, et quasi ratiocines possit ostendari, vocatur demonstratio, sed ex principiis alius ratiocines etiam inveniuntur, aliquid item ac syllog. analiticum, etiam necesse est in unius syllog. posatur, hoc est aliqua pars pluribus deducit, qui se libet in duas divisiones, concreta tandem est ipsa ex quatuor partibus, quae quasi deductio methodo mathematica deducatur, et praeferim hanc recessorum scripta et inveniuntur.

Ad vero etiam necesse est, et aliquid resolvere analyticum et syntheticum. analysis est recipiencia in his causis ipsa aut pates redundo, utrum omnium suorum in clementia, et aliqua velio in ipsius et. resolutio. si assertio vero est sic velio ac synthetica fiat, et sic etiam et. resolutio. et speciem, et specie ad modum videtur. indeps fias, et in principiis postulatis ob causas summe ratiota velocius obvia, aut bona hypothese fundata, animadversioibz illustrata, et sic ex evidentiis obiectis manifestentur.

Supplex etiam aliquid ita evidenter ex aliis ratiocinis potest etiam priori modo etiam ratiocinem, et non exigem, nam capitulo in mediu[m] ipsam quibus affectu evidenter evincere licet. V.g. si est etiam et. resolutio,

in luna in ejusdemque pugna loquitur
ne ad nos ubique deflectat.

456.
à posteriori vero fit demonstratio, si causa p. effectu evinceatur, si rei via
pprietas ac prius quod aliud posterius ostendit de monstratis. E.g. si
lateraliter igne quod frumento, si Deinde mechanismo hujus mundanis spages
remosso.

457.
tandem datus aliqua demonstratio ex absurdo et impossibili, si plenaria reuox
absurda ex statua leibii aut omnimodo impossibilitate sequitur. E.g. liquit:
per luna miolab aut hincemaj involutum in creatione. Nam et hoc
vellet defensio, plusmo absurda sequentur, ne proprie manu preparerint
illis in legitim exempli, et ad estam plineam quam fidem libeat et hinc
est admissum. Per hoc libatur et damnatur, portugamia monendum est. Si
vero ipsa impossibile sequentur, jam de et ista, alij contra non posse, utpote ista
hypothesia pugnans contra posibile et non contra.

458.
Articulus 2.

Quid sit situs et effectus de monstracionis?

458.
sunt demonstratio seu spes de demonstracione rei; situs originis seu notitia acta
et evolutio de re, unde in situ definitus. Sit significatio certa et coindens rei
notitiam de demonstracione aquivocata, dicta recta, providens significatio reuox
quae illa sit, ut in recto positio, id est quae altera libera non sit, et libet de statu
revoxi, necesse est rem de rei et non altera libera.

459.
reinactio, seu quae de altera libera non sit. Si qui ignorat Eclipsim Luna et sun
quod ob interpositionem terrae sollem et leunam ignorat, id est alios modo de
libera non sit, quod proficiat, ut luna inter sollem terram iuxta luna nulla esse
eclipsim possit, et ab hoc distinguuntur situs à proprieclaris quae circa res, prole:
mung, singulares et non recipari possunt, sicut usque dato singulis nichil
evidet, 34. quod sequitur. illa est singula dato rei situs reuox. Mysteria phys:
ica et notiales. 459.

460.
Hic nota segmentus falli peripateticos, dum Neoplatonicis imponeat, illos
nulla sit philicam, propriidem, coper experientia et experientia singulariter figura,
hinc non est de monstracione rei notitia aquivoca, iam revera felices effemis, si
propria rei notitia non bene possunt noscere, quod proprium cognoscere possunt,
cujus proprium Neoplatonicus ex hypothesi. Si in experientia de re situm physicae con:
tum. In quiete statim ex postu*se*cundum. Physica est propria physica
et in alijs in hanc respectu situs notialis.

461.
dicti ultimi de monstracione aquivoca reuox. Situs a priori. 455. Situs a posse:
non. 456. Ad hoc difficit libellicus. Hoc et definitus. Sit notitia propriiora
propriiora seu axiomatica et morali. 457. Et sequentibus, sed illa notitia et
ipsa mens notialis spectata, aut lumen notiale, quod sine instructione dicta
propria proprium ignoratur. 458.

462.
Si aequaliter aliqua solutione deducatur, et exinde propriiorum et notitiam accipio,
dicto situs notialis, facilitas vero adhuc licet propriificare in medio affectu vocatur
sita libellicus, quae E.G. est et in locumiente, hunc actu non de monstracione rei
notitiae.

¶ 63.

videlicet ne peripade hinc a Neopatris obligariatur, cum ius est in verba Magistri; an in plena auctoritate ipsius tribunal suspenderet, iam in primis etiam se monstrosis halucinibus.

51

*Jesus Christus est criterium veritatis saltem
physicæ et moralis.*

464

464.

Vota à l'ancien Prokotirov qui s'est imprégné à corps perdu, nulla
restituta infamia Petri leu ad mittit apibus nisi qua lippes. Myrmecia neareá,
nos vero nostra opuliam in ex parte illa etenim pio funeris, ideo p' dubi
longe absurdi, si fuerit ideo clara distinctione, q'c'q' nos posse tales proficer
et saltem usi venias physica y saltem moralis, sequentes ne sonante
has proprietas p'c' tale et subtile hinc et certe physica y mir. 3000/3500 y

460.

Hypothesis 1.
et dicamus aliquid de clavis Christianam, recipi p. nos notiam a linguis
reip. experientia et ex curia. 2o ut hanc latt. integr. qui obit. pp. p. ipsius.
3o obsondebitur nobis applicata. 4o spes et misericordia iudicantur. 5o n
repugnare mysterio fidei.

Heath 166:

*Merito arbitriamur, deo hoc nesciis fallere, nec nostri descriptio
latius id est credendus est metabis et vobis illusio quod videatis nec
nos deficiamus in deo et nra mil facias nosque, n' credendus est nos
longe deficii quod dicimus pueris et Miserabilis officieret, et Iacob qm mi-
sericordia nostra e quibz foret si arbitriaremur, nos metis, proutdemetis
et spectis te combitariis veluis.*

40

Lemma

Si ergo nostris debitis applicatis oblio debitis approximatis integris
at sanis correspondet etiam ipsa danda fides a. quia in omniis pos-
tis facultate subiecta erat, dum vident, velo delitantes, spectantes,
jocantes. sicutem quidem errores a Male praeceps obseruatis. 2202.
posse spectare. id de facto et minus hoc fides non suffragante huic est
erroris significatus illius proscriptio assumimus etiam erroris sanis
les vestre dicimus, quia sensibili et formis oblio. - Visib[us] integris et pen-
applicatis apparat, cum Reg neminem fallat. nio fidei et his
appositis.

3. deo dico: hinc idea clara et distincta est in interiori veritate, sed non potest datur
clara et distincta idea quae vera non sit, id est illa non datur, quod apud **Pbr. 2.** est significatio
enim si falsa sit hinc idea non est a formis obiectorum: **3. b. 3.** sed hoc est a formis obiectorum,
et non potest exprimere et sic obtinet cum rebus sicut in rebus est obiecta hinc ipsa reicitur,
quod hinc clara et distincta idea, est nearior vera. **4. secundum.** Sed in auctoritate scripturarum
Mystica, id supponit, quod saltem adest veritas. **Mystica.** **Pbr. 2.**
in libro datur veritas: **4. b. 7.** iuxta locum, nec Deus nullus hoc fallere juxta
scripturam. Sed idea obiectorum significatur vel sit in libro quod in primis fuerit in
rebus, quod apud **Pbr. 2.** propter sententiam et remissio et remissio hoc est quod audirem, quod videm,
et palpamus et numeramus id serius exprimamus, supposito hinc opinione et clara
item significamus quod datur hinc veritas in idea clara et distincta. **5. de aliis**
litteris nostra fidei manifestatibus explicemus, ut easdem de agnitione ad venturam
claram et distinctam reicitur ille homo. **6. secundum.** scripta idea et distincta feta,

u veritem subimperat, scim p ideas facilius et deinceps ratiocinando,
tandem ad ipsorum primam delabili, ut pinde anascat certitudine. *Mystica*:
ra, ex hypotheso, res in se sit p. si uiam latam et distinctam p. cipio,
p. E.g. video eclipsis solis, mens oculus bene rotabiles ob absentiam
lumen clarae p. cipio eclipsi, scim in distincte inferius posicio non sentit lumen.
In causa res ipsa eclipsis summa ac deinceps, sic ubi ueritem
aliqua p. physica de ea, bene p. yelutines illationes ac ratiocina de ipsi:
thesis p. in adeo & inde positum sentitur, tunc invenire lucem
et in adeo lucem, est huius *Mysticæ* certus, p. alio interponatur
solis et lunæ, in modo in nobismet ipsius hoc experimus, p. in lumine et exis:
tam, hoc p. nos triplex res, accipio q. de me ipso idea clara et distincta:
tum, tunc, cum lumen p. propria n. ex aquito de mea existentia aliquam certi:
tudinem in *Mysticæ*, ita ut idem ipsa idea clara et distincta n. sit p. p.
ipsius certitudo *Mysticæ*, sed physica lumen ex qua lumen occasio
lumen ratiæ certitudinis. *Mysticæ* p. huius.

Solvendo obiectio.

Ob. 1. Si p. res sunt fallibilis p. p. ubi certa fides et consequenter
veritas p. certa, sed res sunt fallibilis. *Ob. 2.* p. fides et certitudo
requiri non possunt. *Ob. 3.* m. nisi de vita caruca ad habentes c. leius
N.: q. 6. 5. 1.

Post 1. ut de p. luciditia veritas. *Ob. 1.* e. obtu neate: q. 4. 5. 9. p. ai illo q.
p. ideas nobis in generali ac p. suis, n. e. neate sed mere stringens, p. ne
obtu seu mala p. p. luciditia veritas p. b. m. n. e. neate um
ut hoc et illo videam. *Ob. 2.* ubi adeo obtu neate et mir et physica et
Mysticæ c. temp. *Mysticæ*. scim suffici q. in extremitate p. ipsius
neate: q. 4. 2. 5. 1.

Post 3. idea clara et distincta p. hinc ad p. m. neatis operari, ai in loco:
plus appensio n. dabo de monstratio, cum demonstratio supponit p. m. p.
et sic p. dicitur et duos p. indicio deductu, q. n. dabo videa. *Ob. 3.* m. n. dabo
veritas ipsa lex c. m. p. lex N.: q. 4. 1. p. hoc laqueret, p. nec p. ipsius p. m.
eant evita: q. 4. 4. 5. 1. 1. 4. 1. 1. 5. 1. 6. 1.

Ob. 4. multi putantur se libri p. clarissimas ideas, et defacto heretici
claræ p. garbare ideas arbitrantur, et p. falsæ c. p. illorum ideas huius
m. i. s. *Angeliolus* misericordia p. clarissima usq. n. soluit et hinc
q. idea clara et distincta fidetur n. e. *Ob. 5.* D. M. habitas ad huius
cupsulas N. H. n. aspergibuntur c.

Post 1. n. dabo alio formig q. in dem p. p. lumen le c. p. e. se, tunc e. magis
luna p. p. cum idea clara et distincta p. sol falkem et genialiter supponit:
lumen, item p. hypothesis of p. plantarum p. dia solis, item p. illam lumen,
an nostra organa temp. lumen locis stipula, alioq. milievis etiam p. figura.
estra plana et fascinatio n. p. excepit p. p. et illud dem. p. p. lumen
le et n. e. et p. in illis Eruditus q. nos affixim de idea clara et distincta,
Tunc illud p. ipsius charactoris debet etiam p. fundato vegetis. *Ob. 6.* c. coen.
p. venire physica et mortali. N. p. *Mysticæ* p. huius p. et inediti c. radice
predicuntur N.

Post 2. eo ipso jam popularior vos et capio. Quies huius p. ipsius exacio:
mata. q. d. illi in ordine ad de mortuam *Mysticæ* eque huius
ita frequenter p. ubi, ac in se p. phlosiosis in plurimum lumen.

in opinione ad veritatem physica fundata in experimentis et experientia de quibus ad ipsam ratione in developmentus. si cum jo publica mitata experientia affirmatur, sicut est sollem posuit Physicus, sed in physica est adnotari, an non aliud est magis rerum ad rei certitudinem affirmans, quod de re clara et distincta deinde suspicuntur.

Thesis 10.

Primum suarum certiorum et evidentiolorum nobis quoniam conclusio,

469.

Sola haec thesis in hoc illigendam quodcumque propter hoc finem quod nos impetravimus nobis, primum ibat et magis expirat, namque modis servatis, ex quibus

securi conclusio.

470.

Hypothesis 1.

conclusio, ut considerari langui affectus, et primis langui causa, quippe cum conclusio sit nota in ipsiusmodi: 471. hinc est filius in parte, langui hypothesis statuere licet, quod sit causa conclusio.

Syllogismus 25.

In illo judicio illativo, quatenus acto implieatur istis factis, conclusio unius ex alio. sicut et evidenter est prius ab his istis sententia de alio sententia: 472. ita conclusio per se aliis sententiis inferatur.

Primum 25.

Pr. 1. aperte: si conclusio solifacite ponatur, vel quae per se obiectum est et magis declaratur, si si cogitatur aminicula et de latere, illud ibat et de latere, cum alias obscuras quoque sententias habeat, quod primis est.

Pr. 2. aperte: quod primis in hinc articulos et evidentiolas in se quoniam conclusio potest habere in conclusione prima in primis. Physicorum nequaquam, quod tam conclusio quoniam sententia ex sententiis aliis evidentes. tamen est, non nemo negabit hanc conclusione sententia ex aliis sententiis, sicut sententia quoniam haec sententia est.

Pr. 3. aperte: evidens est ultima prout certitudinis et veritatis: ita proposito censetur in gradu sententia hinc evidens, quod in probabilitate majora et aut minorum existimat.

Contra: ex anno: 473. Pr. 4. aperte: evidens est sententia maxima probabilitate cum sententia: quod vel latere unigenitum ab hac

tercede, cum hinc jam

non negatur. sicut: si dicitur minima nequaquam, tunc cum nequaquam sit veritas obiectum sententia minor veritas, si dicitur minor nequaquam, si minor veritas est minima.

Pr. 5. aperte: sententia est impossibiliter falsa, quod non datur minor veritas, sicut sententia non est impossibiliter falsa, quod est impossibiliter falsa.

Pr. 6. aperte: syllogismus 25. quod primis in suas evidentiolas

Pr. 7. aperte: sententia est sententia 25. quod primis in suas evidentiolas

habetur in aperte syllogismo, quod est sententia 25. in primis, sed in conclusione.

Solvuntur objectioes

474. objectio.

Pr. 1. aperte: si ista conclusio obiecta est et non est, id dicimus, quod

est conclusio vera, sicut sententia extra statu questionis. Ita etiam est dicens, quod licet

syllogismus 25. sententia est falsa, quod non est sententia 25. sicut sententia

aliquis nulli sententia obiecti demonstrare claram sententiam in aliis.

Pr. 2. aperte: ois causa est sententia suscipitur, sed primis sententia causa conclusio.

475. aperte: sicut causa causatur sententia sententia 25. sententia 25.

perfector hōo qm̄ filiū ita in seclusio n̄ ē p̄fector qm̄ p̄missa.
Inst. 1. ipsos qd̄ uniusq; hōe illud ē magis late. Tā p̄fector p̄missas ē
vera seclusio qd̄ p̄missa dicit ē magis vera. D. M. tā s̄t effectus mino-
ris p̄fectoris C. Sicut N. hoc axioma plurime fallit. Si male dicit ipsos
cum infusa Osi ē hōo, qd̄ dā ē magis hōo, ipsos p̄fector p̄missa ē filiū qd̄
p̄fector ē magis filiū. Loui gōnibus, si dāmē librālā cōsciam efficiat.

Inst. 2. m̄jorā ē illa qd̄ qd̄ seclusio hā p̄missa obiectum atq; longior
centrum p̄latiū p̄missa et librālā p̄missa tā solidat qd̄ p̄missa p̄missa librālā
librālā p̄missa qd̄ seclusio deficit, sequentur hāc p̄missa et seclusio
D. M. cōsiderat illa p̄missa ab alia qd̄ p̄missa et seclusio seclusio
C. qd̄ auctoritātē p̄missa librālā p̄missa obiectum obiectum
longior p̄missa et seclusio qd̄ evidēt p̄missa n̄ ē p̄missa librālā magis
et m̄jorā extēmū seclusio, tā illa qd̄ longior m̄jorā p̄missa librālā ē evi-
deat seclusio qd̄ hoc n̄ ē magis evideat qd̄. D. M. librālā veritas
in hoc finē resolvit, an m̄jorā et m̄mīs extēmū evideat in illo testis hā:
qd̄ m̄jorā terio. I. 3. 65. seclusio actualē et tāntia p̄missa demonstrat
qd̄ ualat alia vīta in seclusio, que sit obseruit et minucio deas: sed
illud librālā ē demonstrat, qd̄ primū fūctū in p̄missis longior p̄missis.
Inst. 3. absurdiā ē dicta qd̄ jūdicia et auctoritātē librālā et seclusio
aliqua seclusio inde deducit. Et hoc axioma librālā p̄missa et p̄missa
p̄missa p̄missa hāc evidēt seclusio. D. M. Si seclusio tāntia ē
seclusio et p̄missa et p̄missa. T. si seclusio et p̄missa et p̄missa
hāc evidēt seclusio et p̄missa et p̄missa.

Inst. 4. datur major et minor evideat, qd̄ p̄missa ad hāc ēē ragis evidentias
p̄missa qd̄ ualeat. P. An. evideat librālā p̄missa, p̄missa et magis et
minor, qd̄ datur major et minor evideat. D. M. p̄missa D. An. ē librālā
tempore illius p̄missa qd̄ intendit p̄missa C. et ipsa sit m̄lebilis.

Inst. 5. datur evideā mōalis physica et M. p̄missa qd̄ unū alibi ē magis
evidens. D. M. cōsiderat datus genere C. nō datus N. Sane una veritas
M. p̄missa n̄ ē major alibi qd̄ unū m̄p̄missa falsa ē p̄missa nulligratis
potest et ceterā venit ad falsitatem, qd̄ una p̄missa M. p̄missa ē
vēl ē primū vero ē alibi.

Inst. 6. in hoc librālā m̄p̄missa ē lūmūlā ē et ē librālā p̄missa, qd̄ n̄
potest ē et ē librālā, datur p̄missa j. evideat. M. p̄missa et seclusio et phys-
ica p̄missa, qd̄ p̄missa una ē p̄fectoris D. Tali modo ē seclusio et
seclusio et librālā ē datur p̄missa unde in hoc seclusio ē physica et
p̄missa et seclusio et librālā ē p̄missa et seclusio et librālā ē
seclusio, non sequentur p̄missa.

Axioma 3

De locis reat demonstrationis.

If loca demonstrationes illiguntur, ex quibz p̄t enim arguitur a tāq; ad
unogenitum ou mērū tātūs ut latēs alijs p̄missa et ex quibz p̄t
potest. alijs cām mērū ille ab auctoritate hāc rati-
ponatur. loci mērū maxima seu axioma autem p̄missa diuinit.

53

ping et à definitio ad definitū sed hanc maxima de quo affirmatur et negatur debet, ut hoc affirmitur ad uero negati id deficio. C. G. Si affirmatur de quodlibet hoc alio ratiocinio non affirmatur hoc definitū.

Diff. 76.
Dy. e. j. g. et differēt ad speciem, s. p. sp. E. y. qui cui nō s. v. n. i. genus
et p. f. t. e. t. a. l. s. h. u. i. n. l. l. o. s. p. e. c. t. i. l. y. p. e. c. s. , t. h. u. i. n. s. p. e. c. t. l. d. p. c. e. s.
u. i. n. n. a. l. b. o. l. h. o. c. g. e. n. u. s. t. i. f. f. e. r. e. t.

a foto any the *elastoflor* rubber made in ⁴⁷⁷ padent to be go of its, as well
the see go of the rubber to be fully ceated to be

478.
nigra ad effusum habet maxima, sed caerulea non effusa. ad paler
go et filii, adest postea, quod pectus alicuius primus. caerulea non natalis neatis
quid sublata, in primis, si sit raro sufficiens, non potius sit carmine
in excesso erit. possit caerulea sordida sublata solita effusa sit sub-
lata atque in aliis, sublata et hoc.

59: ex miliis milis, miliis 2 rati cor hoc sit, 30: 2, in ratius 10: 3, sit
in eis 30: 2 rati proportionata sufficiens loco tempore circumstans & debili
debita posita, p.

(Ag. & ex Mechanismis cum aliis reatis sequitur, in orbe partis mali:
dicitur excepta voluntate libere se determinari, tempore suu in aliis libet
ratiu[m] sui, genitu[m] omni ex corrupto, et corruptu[m] ex genito.

7 lingé, q'á caá caé lida caái; sic et avus e'caá Napolis.

8. Aug. 7 mil creatus libet alij à T. i p s o , & eno dependebat in seculo mil
novem de ipsen inscpendebat in seculo.

Ubi legi p[ro]p[ri]etates s[er]vient inseparabiles h[ab]ent et ad eam non p[ot]est s[er]vire.
h[ab]ent p[er]petua p[ro]p[ri]etas p[er] le ab obo, dicta de oib[us] d[omi]ni de nullo quod d[omi]nus
l[et]it[ur] ad eam p[er]tinet. 4. 84.

184.
Qui ex se i. les ab auctoribz lund. n' e in lego. hysq; a foyz liberaliz. re-
cedendo li nalla corda r. hanc. hysq; ad misi absusione sequela
fore.

455

Deo proclamati; Et h[ab]et, scilicet et patribus quoad legemata fisi, tradicio-

argumenta vales fortissimū, si adducto similitudine rāes p[ro]p[ri]e t[em]p[or]is veniant.

In fine humana et questionis by Philo p[er] se filib[us] n[on] vales co[n]tra me & illa
dicti nisi p[ro]pter lucis, cum antiqui patres p[re]cipue plagar[um] scripturam
int in se[bi] p[er] philosophias & quae bene sonum[us] dico bant.

est hic plurima regla iuris apponenda, quae in aliquo tractum
imitatione est loco suo tempore effingam.

Caput 5.

De sybmo p^rabili se^r Tropino.
3. spicile;

Qui sit syng j'babiles?

48

Cum in officiis multa sint de quibus Semper ambiq[ue] humana rati deducatur
modo in hanc modo in illa p[ro]p[ter]e doctorat[ur] et b[ea]titudin[em] p[re]fereatur
H[ab]et p[ro]p[ter]e suorum p[er]sonar[um], salisq[ue] p[ro]p[ter]e qui refert q[ui]dam modi appositi p[ro]p[ter]e fables. 352

Chesapeake Thesis 16.

*Jesus nec tibi ad infestandam resuscitatem, dabo simus apos-
tolicis tam proponere in tytulo demonstrativo, qm in secundo
in tytulo ipsoli.*

Nota q̄ hic a p̄t̄c idem sit ac iudicij affirmationē et dispensē iudicij
negativū. inde ē tñ translatū nomen et hic usq̄ratē, cum alias
voluntas aī v̄ dicitur. voluntas ē sūa sp̄ie deliberae facta v
dispensē ad libitū p̄fari. Supponit liberum, unde ē ad illū tñ voluntate
iudicij h̄i quæst̄or an illig dato ēmel iudicij affirmativo p̄mitit, scilicet
iudicare cithēm ex falsā, et sic negare in solvē, q̄ affirmativū in p̄missis.

an hysteresis *remained* *472*

an obet duas poas tangim faculdes, 4. 7. 7.
A voluntatem ista et illa vocem poa rearea, haec poa libera. ista alibi
fusius ostendetur. Tunc am diuersis alegoria poa rearea si possit obis digne-
tissima obstantis obesitatem, libera, tunc id spectare pot
aligere.

Aug. 493.

Uros tang'm pga neasea. I. Desimilis
v noipasveio, man. *Desimilis* *Uros tang'm pga neasea.* *I. Desimilis* *ne sebari, ne ke exenitje i sba:*
Desimilis *Uros tang'm pga neasea.* *I. Desimilis* *ne sebari, ne ke exenitje i sba:*

les spēe distinctū ponere, unde in vocali nō est trānslatis, sp̄ecificatiois.

34

494.

Hypothesis 1.

Voluntas nō impetrare illo ex alio p̄ceq; ut v̄nagat, et p̄pariu a p̄ce
ponat, sed q̄ in oculis r̄pido et celeri obstruāla. Et p̄ oculo aperto
impetrare ut nō videat h̄a p̄t experī tangit solida p̄p̄ma r̄cē.

495.

Hypothesis 2.

Syllog. p̄p̄lio aḡs coniuncte rebus ac demonstratiōis, cum h̄oc ad eandē
p̄tē p̄ficiā et modo et viena p̄ca infestū solum, unde si major est
minor et veritas r̄pido et celeri evidens qm̄ solum de celeritate r̄pido et
cetero qd̄ in medio p̄ficitur secundū, opinione qd̄ p̄ducere licet ut iudicat
et p̄p̄lio p̄s p̄dicationis r̄cē difficultas est, tunc tota difficultas fons p̄s
est in p̄p̄lio. Et haec diffin̄tia has jamē p̄xata in p̄p̄to, ja vielle ceterū
qd̄ p̄s evidētis solutis p̄cas solum syllog. p̄p̄lio ac demonstratiōis, item
tam in sileō uiḡ qm̄ alioq; p̄t dat: reduplicatā nō p̄p̄ible, regim̄ p̄p̄lio
p̄p̄lio in terrena r̄adū p̄ficitur solum, et ad alios p̄p̄tendit et qd̄ iū p̄p̄tendit
et objicitur.

496.

Pbr. Absolutū 1. p̄ca negra nō p̄t a voluntate impediti: p̄ hypothesis 1. Syllog.
syllog. p̄p̄lio, impedita ab oculis ipse disposita sit: Et illo e p̄ca negra:
p̄p̄lio ceterū: ne p̄p̄cio impeditū, celerito p̄ca utrūq; disp̄ctus: qd̄ illo qd̄
aut qd̄ ipsius illo aut qd̄ voluntatis p̄ficitur, et neutrū horū e
qd̄ in aliis impeditū, nō j̄m̄, ja est et haec p̄t res in p̄p̄to, supponit
et illa r̄le p̄p̄tio et bene iudicat p̄missus. nō secundū: 497. nec
tertiū: 498: qd̄ j̄m̄ p̄p̄lio pars m: p̄ adūt des disp̄ctus ad qd̄ p̄p̄lio
regim̄ p̄p̄lio hanc disp̄ctus p̄ficit: 355: ai h̄ac adūt p̄p̄lio adūt
p̄missus cum ex his formentis.

497.

Pbr. Absolutū 2. p̄ne m̄ in p̄p̄lio ne ceterū illos, t̄p̄tates m̄ p̄s illū amore.
498. Statibet in se h̄ec iudicat qm̄ in p̄missis, nō nihil potest illū amore p̄p̄to
Pbr. statibet: si alio absteneret est, nō videt solum p̄p̄lio nō ex hypothesis
li iudicata minoris r̄venientia in testis adeo r̄vēta: 499: qd̄ nō p̄t
excludere.

Solvuntur objectiones

499.

1. Absolutū 1. qd̄ nem̄ p̄ficitur qd̄ in aliis p̄missis valens ab illo qd̄ in p̄missis p̄s
dilectū, ne adh̄em p̄t illo qd̄ nō negat. Et sequit p̄missus illū. Pbr. m: n̄ p̄s:
m̄, ja aliud e p̄missis illā p̄p̄lio, et aliud p̄missis solum p̄p̄lio affimans
nō videt: 355: si secundū, qd̄ cetero p̄t omitti. Pbr. hoc sequela vo.
luntas p̄t impetrare illo ut nō de se p̄p̄tū p̄ficit p̄ficitur. Suspensus
qd̄ nō ne p̄missis illos haltem qd̄ ad exequitur. P. V. m: et dico iudicat illos
et distinetē leu a ludi jūdiciis, licet ejusdem p̄missi. Pbr. oīs. N. Leglam.
p̄missis alios iudicat. Et D: p̄t suspensus nō est iam istud jūdicia et tū
in secundo stantur et leuis. Et licet idem cēt ac si oculi p̄m̄ et p̄p̄lio
cum n̄ p̄s illos major et minor extemp̄tū p̄ficitur. Et secundū r̄medio
testis, nō p̄s et similacte impetratū est, ut p̄t legibet et p̄p̄lio p̄p̄lio
fuit qd̄ illo e p̄p̄lio voluntatis p̄missis, et voluntas p̄t illo absteneret.

Quod sit opinio.

Mia è una arte
di curarsi se ne sia
per demonestrando ogni
cosa

*Sicut ex libro de iustitia et iure, ita ex libro opiniorum. opinio enim iurius
iuris potest habere ad unam etiam iuris opinionem sicut cum formicino de opposito iuris
motu puto falli beli et mercenarii id est si ipsorum aliquid iuris est. q. d. an ipsi
dei ex plurimi aut maiori sententia tam non libere ratus poble ex iure
3.5.2. si in piblo ex alio pte, ita ut quoniam iuri pto ad hancam veliquam huius
formam, ab eis fortia et alikta passim resurget? et haec est formatio de opposito.*

500.

nam postea libere et formidine actualem et radicalem id est a hue possum
et optimam, quia actualiter non formidem, nisi revera paxem habemus quia
defensio et certa, etiam formido radicis ipsa malis fallibilis nos motin,
atque si illi attendat poterit detrahari ad formidinem actualem que
equalis possit idem est ac si illius iam acti fallibilitati ista debet.
et iustitiae firmiora siluae. unde sola formicio radicale est proprie dictio.
quens loca sicum abysmum. nam hinc et secundum et ad propria lumine

53

nata nota, & mitis experientia certa, immo si enim hoc sum est ab aegroto
ab his fluctuat, ita ut si habetam suam physice, illas possit habere formam
videm an habent certitudinem. Physica, & Somniorum certe, bene physicæ
prosum ad puerum dubium, & puerum non subiectum, taliter circumscribo obte-
re possum, & certum simul scientie et opinione rem puerum in diverso
gite.

Theois i-

*Sic et opinio nō possum ē formulā eadem ille
de eadem se misi latius et diversa media.*

D. 591

^{ad finem}
¶ medium illigiti illa rās qua pōnt in medio tērno ad alijā sc̄lēm, itam
reficiēm sita et opiniōnis ex lugia dīcīs desume.

507

Ita hanc questionem. An in eadem ictu v. p. patet posse circa unam aliquam
rem et diversis medijs. 1. 3. 6. 6 neque probat. 1. 3. 5. 2. et evidenter 1. 3. 5. 1.
Similiter habeat et opinio. recentiores dependent fieri propter ipsas diversas
media, cum inde studieatio in eadum sub media. 1. 2. 9. 5.

593.
Hypothesis;

dem ex diversis metijs in istis lumen existere et non existere: si male dicere
strangus est existens et non existens, ergo quia recte, non est quia penitus. id est
in stranum esse ceteras hys idem jam illam implicatam involuit, apparet enim ex
hys statim fluenti posita est ea a ipsius in hys est hys est quia diversis metiis est
metijs. idem male dicere: luna habet sibiles molas et luna evidenter habet
molas, est sibiles hys et ceterantes, non est hys. quod ex ipso ipso est probatur.
unde metiis tangit hypothesis id absurum potest dargit propositio p. s. forte.

Synopsis

*Sicut ab aliis necesse debuit, in hoc est magis minus, sed equivalens
stradi tibi, cum et necesse destructionem porosus, ut per alterius existentia magis,
sic existat minus regal exposita respectu. in instar hypothecis de meo affirming
i praeceps forme.*

Obs. A. p. 1. tunc auctor sua sua ac sualib. q. 62. 1. p. 1. statim cum op. misc. artib. si stradicitoria oppositio. 1. 29. 6. / sed et stradicitoria oppositio. 1. 90. Obs. m. opinio e iudiciorum mevidens cum formidine eobzcuritate. 1. 48. 9. / sua e judecione evidens. 1. 1. 5. 8. / sed evidens ex mevidendo formido et in formicio clarificans et obsecutus ita quod resoluta ut una ex parte aliud. 1. 50. 3. / op. 10. 1. 2. 2. inde stradicitoria sens. 1. 29. 5. / Obs. 2. implicatus et eadem opinio. 1. 1. 5. 1. simul re vera et papa. 1. 1. ut prima fallibilis et simul infallibilis et opinio est fallibilis et sua infallibilis. 1. 49. 9. / item. 1. 4. 6. 3. / 1. 90. Obs. 3. implicatus et alius. 1. m. ex diversis modis praeceps et alijs ab illo verius falsa sex forma et in forma hypothesi. 1. 1. 90. et implicatus et eadem possit fallibile et infallibile iudicatur. Obs. 4. si sua ex iusta causa supponit destruicione opinionis tum in poneat simul stare, sed aequivalent et stradicione. 1. hypoth. 1. 2. / si hoc ex iusta sua causa supponit destruicione opinionis. 1. 90. et ponunt se hinc Obs. m. ex iusta sua causa possit formidinem praeceps habita. 1. 90. et opinione ei inseparabiliter amissa est illa formido. 1. 49. 9. / item. 1. 1. 75. / An. probatur. ille formidare non potest qui tunc sua iustitia non potest fallere non potest infestare nisi la befaciat. 1. ex proprio. 1. fallibilis. 1. infallibilis. 1. potest et non potest.

di 163 qui habet supradictum sicut etiam realia
nam habet quas non possunt esse in abscissi. p. 458. 190.
Solum in virtutibus.

505.

Proprietas diversarum motuum per se sunt diversae. ut diversum
est motus proprius id est sicut opinio lumen spati. p. 505. In ratione operari
in diversis. qd si bona fama mihi dicitur. et sic est motus proprius. p. 353.
et propria operari pro video et sic est lumen proprium. p. 465. go quod diversa motiva
sunt. p. 505. ibidem. ita ut deinde responsum est. ita ut maneat. p. 505.
en formis quoque aliis. ex parte p. 505.

Post 1. eadem propria lumen proprium ex autoritate et evidenter ex ratione evidenti
in sensu lucis. id est fit in ratione de sensitivitate aliorum viarum. hoc isti
boni auctoritas hunc modum in sensu me morem quod ardentem maneat opimio cum
sic. p. 505. D. An. hq ut utrumque

Post 2. in lumen proprio quod opimio cum formidine aequali proposito est. tunc cum
tunc. sed invenit lumen proprio cum formidine aequali non proposito. quod cum his
potest stare lumen. p. 505. nam formido radicalis est. si aequaliter dicuntur
oppositae in timore. potest haec dicere de lumen beati falsitas. jam vero in his
cum lumen est possibilis. ex ratione lumen et opinio. p. 505.

Post 3. probabilitas est aliqua certitudo et certitudo est maxima certitudo. et sequitur
quoniam secundum istum magis et minus. sed infra magis et minus non caperatur
probabilitas. qd p. 505. in eadem serie certitudine. p. 505. in diversis. C.
D. m. sibi in eadem serie diversa. p. 505. Et p. 505. probabilitas non in
eadem serie est sicut ponit lumen proprium. nempe etiam sit magis probabile
et ratione auctoritatis. et minus probabile respectu rationis in sensu. p. 505.
potest dicere secundum et minus probabile. hinc non suffragatur et quod in sensu est
operari lumen. et in sensu est magis probabile. si in plus tunc potest aperatur
lumen ad hanc aliquid. et si in sensu est magis probabile. si in plus tunc potest aperatur
sequenter hunc invenire possit.

Post 4. H. et m. hunc lumen probabile quod est. lumen proprium capitulo in
intensissimo solis lumine est visibile. p. 505. An. b. hyponapthaluma
lux intensissima. tunc vero hunc minus intensa at evidea hyponaphtha
est lux clavisima et intensissima. in sensu magis et in diversis. p. 505.
dum hunc in eadem serie at lumen opimio sunt in diversa serie. nempe
in sensu evidenter et in sensu clavisima et obscuritas. go.

Post 5. poterit per rationem probabile. p. 505. est latitudinem propriam. p. 505.
sit hoc. quod latitudine est per se lumen proprium rationale per hoc sit. in modo quod utrumque
solum ne sitare est ille est per se diversus. p. 505. et diversus est per se diversus.
solum. et sequitur et diversus est ille est. p. 505. D. An. ita ut per se diversus
solum formido. et ut maneat. p. 505. in diversa thesi non logicitur. sicut est
in diversis.

Post 6. eadem lumen est nisi impossibile unum proprium et latitudini evidenter. go
et istud est imitatio sicut proprium et diversum. Ita est qui per se diversum lumen.
sicut est per se diversum per se diversum. p. 505. Salva hinc. p. 505. D. An. ita ut si hunc
sit lumen proprium. p. 505. C. ita est lumen huiusmodi diversum. p. 505. et illa evidenter non
sicut est sed lumen proprium. cum enim operari sicut est in sensu illativa.
p. 505. hinc solum proprium lumen. non lumen proprium propriis in ordine ad

reca. Regio. p. 505. in altero
genito. iactus. et
femina. altero. latius. p. 505.
solutus. omnis. et altero.

aliquod visus libet, quod igitur per suum operari. In primis nam ob ludum et simiam
petrum amare et pro morte simios exire potest. De libetiam ab libetum d.
et quod cum nos oblibiis in iustitia contenti, non aperte dignum est alibi enim odio,
et si licet mors donec in libetiam sita est, non impunita libi cum quis legibus simo.
Hic ergo ipsos clavis parvulae jam libetim alicui insuperabile cum ob-
scuritate lucis quod in milie alicui fieri refutatur, tamen parvulus vel libetum
in obfuscis oblibiis insuperabile insuperabile erit, et in reiectum insuperatum
libetum et libetum, sicut iluminatum et te ne brosum, item per quam libetum
longam et saviam, sicut longa et patrua, quod quis possit etare per medie etonem.
Mysteriorum.

505.3. Si quis est hic in posse simul stare, et in eo, quatenus illa formidinem
nunquam habet excedere, tamen facilius est per formidem motu invincibile formidate
libetum reatu facilius est. Propter hanc praeceptio
formidem perducens bene non est superata formidem. 5.1. Secunda fallibilitas
non est sufficiens, quod p. 506. sola motu fallibilitas et nesciencia problem
facilius, sed sola possibilitas erroris non est per se unius erroris. 5.2. Si ad procedentem
formidem sola sufficiens motu fallibilitas meas nostram in realiter
evidenter, in quibus est possibilitas erroris. Mysterium est in non concreta
in quibus possibilitas rursum et in affectu fidei humana, si in vir dignus
probis et gravis est et firmus est. hoc est certe facilius, quod p. 5.3. I.
hunc opus habeat me in libetum formidem actualen, non tamen libetum me in libetum formi-
dinem radicalem et hanc semper aerest, donec ad eum videat ut post insuperar-
ibilis in opinione.

Astrolib. 3. Quinam sit loci topia?

506. per locos logicos illating pedes argumentum probatum p. 505.2. p. 506. Sunt
ab Epimelogia nomine et g. cuiusque reges, regesque, regumque qui in
libetum libetum non habent amorem sapientiae.

507. A. cap.
quod superior est causae efficiens, et valit in operari. Sic lux quod visus, et
antecedens est. Causa causa efficiens est bona effectus est bonus, effectus ap-
plicatus est in diversitate libetum finis et nobilitatis in media. Si sanitas me-
diocles in medicina obligeat fine cepta in media et pax est quod non est bellum. pos-
sunt intentiones finis diligencia sunt media, usus videtur dolus
Si finis sit possibilis in media sunt possibilitas

Ab antecedente contingit sequitur et linguis ut vespere
est serena tempestas.

508. A. major ad minores, major id est p. 507. nec minor, valeat in negativis
ad minores ad majores valeat in affirmativis, et p. 508. capere arbit-
rio et imperator.

509. A. Simili: Susanna bene sparsa est liberata, quod est in liberatibus. ita
a posteriori si ante ad aliud eandem similitudinem libetum.

Ab anteriori ist plusimi viti recti tenetur hanc sententiam, quod verum est.

De Ignoto Sophistico.

510. Subsequitur ad antecedente ingenuum et ad tunc ostendit actionem falsificationem. Sunt in vnde ar-
dent, quod ad speciem veri solvant discipule de necessitate, ita quod est libetum ignorans
Sophista, et quod huius propositi Sophistata de specie veritatis libetum et falsologum.

et non demons p'ac'm m'ntientr, audio.

etiam sonus vocis membranarum, aovo.

*plain stringere, id est in recta figura apparetur fideliter, et hunc vocant loquaciam hismata
vocis figura, de quo sufficiens a nro. 3 85. p. 1. sit stringere, ut ista membrana fideliter
fallatur, quia illam et p. 1. e in recta figura in recta figura. Si fallatur fides vocis
membranarum extra spes vel in recta figura stringat vocata fallatur extra spes etiam,
non generis hinc b. 2. digenitatis hinc 4. accipit ut hinc hinc nro. p. 3.*

falguia non les verbosus aut in iunctis fit, dum quis ab aliis non ibi quas usum
pat in his fallax, et respondente v. invenit ad negandum verius v. affirmandum
falsa est f. v. aquivocal v. amphipologica, v. hypocriticalis v. invenit
accidens v. figurae dictio.

equivoce dicitur si idem nomen in fiducia anglois sumitur ut ois Galli hoc est
anthropologia et si sicut dicitur ut petritio et oratio ipse paulus.

fallacia spōris ad divisionis ē, si p̄scentē s̄p̄chista a s̄p̄cō spōcito ad divisionis.
208. E.g. in spōcō sit fallacia im̄pōsible e formā nōt vigilare, te p̄t̄s
ē dormiens qd̄ im̄pōsible ē p̄d̄te vigilare. fallacia vēto divisionis ē, E.g.
Deby ē bong et p̄t̄ blues, qd̄ Deby ē bong blues.

accusat filii fallacia, si ob via ratiocinationem impingit verbis tuis usus est,
et credens orator est, qui capaces letari in adoranda ostendit, sed venator letat,
capaces jo bonis orator est.

^{519.}
figa iunctionis fil h ob assimilarem fil fallavia ist fons e genesis masculini
is et frons.

^{525.}
fallax extra dictioem sunt fallaciae accidentis ad dicto levandum quod ad similes
ignoratas fallaciae sequentis petitio pugnare non potest etiam in causa plurimi intento.
Quia in loco magis.

*fallaciam accidens habet, si laicis res Simpliciter libenter, qd ipsi hominibz audiens
suum, hinc sophisma est. Sed hoc est res, ut sententia est hoc quod debet et facere.
item illud est malum qd servat heresi, sed servata causa jam nullus servit.
Hoc est horribilis error.*

*Et hanc ergo et malam iiemmittit vel tu qui iheres neoplatonicis impo-
nens, eoque unius et alterius siccitatis agitatio in Theologia abundat
et dico secundum quod ad simpliciter, Et deceptio quia a leui simplicitate de-
aliqua se accipit.*

alqua te a punctis & ex integris de la illi & ton ex iste aut nob alqua ari-
bis spes, &c. arma sed reverenda sunt dominus noster, sed dominus furiosus &
go armis hunc vanda domini furioso, ibi similes et scribi atma eam
cum ton reverenda que p' fieri supp'ro majoris, ferunt ut dominus est n' ut furioso
v'li f' heterani male inferunt sine gratia p'cepta dei n' point observatio
sunt similes impossibilia observata. 594.

ignota à lengi vocali, si sophisca stupendis ducipere vel velut defendentur.
invenire q̄d ex his responderet traditio, qua fū non satis idem i cadas
hinc n̄ ē. id sit sapere ex nimia incautio inest disperducere ex sophismis:
cum quodam ex misericordia arguitis, dum venitis inquisendo, loco fallacissimo
audiri. E. g. si dicitem, Petrus est magnus et patavus, magnus et sapiens patavus
scopis patet; jo ē magnus et patavus. 523.

23.
falgia e sequentibꝫ. sifꝫ interiam p̄diacm 1268. ex alijs sequenti
vult inferre. An. E. g. hoo ē jo aal ē, jo n̄. Si piedere post Argente, aal ē jo
hoo ē.

petitio p[ro]p[ri]e si velut alij p[ro]p[ri]o volo plane, q[uod] ipsu[m] e[st] in questione. E.g.
vellem plane duc in Driby sicut Mstaalem, ja facit utr[um]q[ue] p[er] se, item
deo gratias omni e[st] yst[em] in secum, ja ab ipso, te tua h[ab]e[re] vult,
et p[ro]p[ri]o n[on] in questione & veritate. Hoc t[em]p[or]e i[n] nota p[er] illu[m] probat[ur].

Si de corallo et thunre et lapis paret quod non vivat. Et. q. nullus lapis vivit
di thunre et corallum lapis, quo non vivunt, ut ipsa sit ignota, et nullus
lapis vivat.

525.

non caa ista cum aliis assignans causam ex aliqua lippia et mentis pietate.
cum enim picea facta est resiliens quod recessit, imaginari potest
caecos et ministrantes, hoc quod percutitur maxime, securus qui in explicatione
obtinetur nam non remittitur a sa no[n]a testimonia, quae sive sunt sive
nisi, forte doctior remittitur, et si suspensiones argenti vivi nichil
vocari adscribas. norbos a diverso planeta riu aspectu repetas, ant ipsa
vita et huiusmodi ea quae recessit ad sensibus.

526.

plenum interrogare stigit fallacia, sed ad plu[m]e possita petat etiam
responsio, et p[ro]p[ter]e nullius usus, si queras et p[ro]stiget Leo sunt asthoma.

imperfecta coquetas ab inductione stigit habitalia experientia in aliquo by
stringente statim p[ro]p[ter]em vellem inferas. Et. q. in pleniori vido p[er]
stringat fringes, et calor dilatet, et leviter in ad aqua experiente tam
tamen in aqua latere magis spatio oxyphylax et vasa redire frangantur.

Hypothetica de Circulo virtuoso.

527.

point aliquas argentes ita p[ro]fici, ut in continuo quasi in circulo corrumpa
et candem fascinalem temp[or]e procedendo. Et. q. sequitur ostendere et denunciar[re],
quod cunctis casis h[ab]et physica quod heterotropia, et in parte ipsa causa
p[ro]p[ter]e est eo quod dicitur existit, se habeat in circulo virtuoso id est quod manu
enam coquens, fit ita ex propria p[ro]p[ter]e. At: tamen coquens ex multis variis
virtutibus aut pistilli versus, eorum non argenteas, unde digne p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e
p[ro]p[ter]e multib[us] in ea perinde ac manu in pistilli versus
reverberant mens quid aliud et minimu[m] officiale. fieri quippe in p[ro]p[ter]e
dem, sic cum eadem specie p[ro]p[ter]e ratiō b[ea]tae iactat et efficitur. carcer in
opposito ne virtutibus circulalium cum illa argentea respondet, quod sequitur
solent a p[ro]p[ter]e maturitate, ingens deinde dicitur in circulo virtuoso vis.
uinit, nec p[ro]p[ter]e in auctoritate delib[er]atis regule p[ro]p[ter]e in demonstrando uti:
aliter adhibeatur, et quod cum a nobis difficit de causa que latet, quod
faciens eamq[ue] ex illo colligimus, dum ab ea sic signata regredimur
efficitur ostendendo ut ex ipsa causa quod sit effectus natus, et quia ratiō
esse singulat. In modo enim agimus astronomos, cum ex eo quod luna et ipsa
oculis, p[er] q[ua]ndam a sole illustrata, sphaera ipsa habeat ostendendam
est illa horaria Oris, haec de tempore rotunditate in solum facies ejusdem
lunae, verum in ipso tempore mensurae illuminatio ipsa p[ro]p[ter]e facilius p[er]
explicari nisi nisi agit demonstrant, non infirmo certe in messe:
modi argenteani tale reperi: ex eo et maxime quod, quod vere in orbem
ipsa regnatur secundum, non ex ea deinceps tunc ostendit,
quod tempore locis a punctis finit, ut eximiae ipsa causa demons trahit,
de aliud o[mn]i est quod de ea ex efficitur colligimus, aliud quod de ipso effectu
quod ea secundum; unde facilius docet in eis virtutem circulum
demonstrando. Si et carcer vel varia eiusmodi, nam sicut in
tunc geometria qualibet via de p[ro]p[ter]e laet disculpa logica.

Logia disputationis

Cina questiones proceduntur.

58

opportunitas logicae processus in fronte humiliori posere, atque
in scolasticis subtiles multa disceptatiois materias
facta sunt, autem scolasticam notiam nesciatis praefari non possunt.
hinc am quæcquis variis de causa de obto et nesciis logicas, que
sia breviter et latenter expediens, neq; creata nobis maneat, sive
sunt ipsi strigis, qui causas omittendis inserviant.

Quæctio 1.
De Logica nati.

De habitatione Logice.

Ex ijs que hanc logicam tractamus, ut in quibus locis vere est in lego
scolasticis facile colligitur qd scolasticum istud ad verum ignorandum
qd veritas regulas dicitur qd quippe ad illas regulas et ad causas normas
sive ciuitatis institutiones illæ sive logicas artificiales, illud perte:
ficiunt qd ipsius regulatoe splendor loca artificiales autem que
primit definit facultas instrumentaria tendens regulas, quibus
mens humana ad verum seire ignorandum dirigitur.

qd hanc experientiam, hanc multos pergitur qd qui in rea libet quasi
humire, et sicut rati inbuti bene de rebus discussant, unum ex
alio et evoluant, casas sene mages, qd pnt ex ijs quibus stat
quoniam studiis operata est logica, inde ipsa dicitur quod est logi:
ca reali ita ut hanc pntem definitam, qd sit vis humana menti
invenit, qua apti efficiuntur nesciatur, qd pnt est notitia prima
in proprietas, quippe mens habet loca regulis operata. Nadeoq; logica in rea libet est artificiale dividatur.

Uero ijs qd artificiali Logia dicitur operam, pntent qm sic regulas
boni experient, diffundentes in ipsius rebus applicandis, tunc
libet qd operaria regulae cognoscuntur qd in qua figura et modo Logica
Hoc pnt ad hanc difficultatem in rebus applicandis regulae tenetur.
accepit alio invenit loca docens loca citius regulas et aliosq; loca
in hanc regulae. Ille pnt qd loca regulae et aliosq; loca regulae
dorment, et ille qui has ducunt applicantur hanc loca et cetera.

utraq; pnt diez actualis et habituallis. E.g. si ista regulae hanc mem:
nia exprimat, inter libere locam actualem edentem, et hanc regulae
splendor est ipsa loca docens actualis. Si vero actis stat regulae applica:
ntur, illy libet locam actualem actualem, et ipsa applicans ad eos p:
locam utens actualis, si vero regulae frequentatio actualis p:
minaria invenitur ita ut faciliter acquiat mens regulas logicales

quoscedam dicitur. Quod docens habita lis et si fuerit usq[ue] exer-
citatio frequens, cuiusdam facilitatem in exercitu committitur eis
unus et hanc ut easdem habita levi dicunt, et quibus alios pli libet
nos in ad illius primum.

Habitus autem generationis sumptus gloriae post adventum eamque
varia et diversa sunt. Dicitur gloria p[ro]p[ter]a 27. post adventum est spem
in aliis habet de mollioribus vicinioribus postea postea vocantur eis gloriae unius et
pacificis virtutibus eis postea in virtute et operando ambo latitudi-
nitatis, exercitando, reuelando, quatenus illa possit et sufficiat multo
adveniens est postea magis acutus et postea fortis et postea dignus ad operandum,
nempe op[er]tus difficulter ibi illa operatur et multo impotens est. Ego
autem libet exercitando, et secundum organa, illi foret et difficile de cito
potest, et id agere non potest.

Et h[ab]itus autem adveniens iste per imaginacionis distendit, sive tibi
portam ferre laetitia et amicitia infusa est a gratia, plurimis exposi-
tam esse in vestimentis rebus portata difficulter operari et rite, pone-
re jam et lebo et obo timida tunc facile multo atque lucis operacio pro-
stabilitate, quem revera ac istud oleum ipsas habens in corpore metet
aliquae entitatis advenientes postea et faciliter operari.

Nec te iuri voluntatis nichil est in hoc nisi quod sufficiat gerimus. E.g.
Leppius p[ro]p[ter]a eccl[esi]a cattene vestigia relinquit. Sic et p[ro]m[iss]a vesti-
gla nostra cum est. violatori facie et fagi, ita cum in vita nostra. Ora nos:
tuo de penitentia, huius autem facile operari semel trainit ac tuta
in certis via operari. Non sit nos hic in ultimis p[ro]p[ter] nobis ima-
ginati libet, sed ecce et diligimus quantum forte gloriae adveni-
entiam et facultates operari.

Divinitus habens in naturam et supernam h[ab]itum qui in suadentia de
nobis sine nobis, nempe coopterans p[ro]p[ter]a et linea habens in p[ro]p[ter]a dimidiat
et specie fides et charitas, qui habens in linea dicitur, et h[ab]itum ad simpliciter
operari, nempe p[ro]p[ter]a linea ipsius simpliciter nullus aut ab aliis post
pedem, sic linea habens fidelis nempe p[ro]p[ter]a credere: habens in natura sanguis
qui p[ro]p[ter]a et laborare aut repetitis actibus operari, unde et
acquisiti duratur.

Habitus acquisitus et h[ab]itum. Si nempe p[ro]p[ter]a Ora et agendum p[ro]p[ter]a:
nam expeditam et officialem. 534. et h[ab]itus spiritualis cum jactu
facultatum spiritualium. E.g. a p[ro]p[ter]a ictu et solvitur.

Habitus spiritualis et boni. Secundum dicitur virtutes et u[er]o malum et
virtus non operantis. ambo dividuntur in illibet u[er]o et moralis

Habitus moralis p[ro]p[ter]a et u[er]o malum. 540.
Habitus moralis p[ro]p[ter]a et u[er]o malum. 540.

secundum hanc vitam mortale dicitur.

habens illius huiusmodi potest ad illam, ⁵⁴¹ manifestisq; illigiam ac signis
jordanis, immaturi, alio nomine sive filios illius huiusmodi, et sunt b. ac mense
illigia Lycia Lycia prouincia et anno ⁵⁴².

illigia est nota huiusmodi primorum pugiorum.

Lycia dupluit, et hanc est proplexio oīe disciplinatio, et definitio:
terram humandam divinatimq; et caro quibus haec res circumferatur
Lycia, et vero pro Lycia tertiū altpianarum et terrarum usq; theologicas. M.
lycianas. prima enim de loco Trinacria, dubitabat q; tractat q; 2. nos
enim in abstactisq; receptis membris ut libet q; videtur.

De Lycia latius viximus: q; 4. q; 2. 6.

⁵⁴³

Vnde a huiusmodi ratione vestrum tam
bona et mala sunt hoc et ita huiusmodi explicari huiusmodi viximus q; pietatis
morali, nempe qui prudens est hoc sit bonum amplius et malum int.
nos fugere.

Atq; huiusmodi cum vera tam haec secunda regula possibilia actio
factioq; nempe alienius operis iusq; duplicitate ut et opus transcas
factio operat, huiusmodi dico actio huiusmodi, dum musicam
exculo, et si opus in transcas operis pietatis ut operem laboris
et laboris pietatis ad eum operis ex parte et a longo et vestis. artes juri
et omnis liberales dicuntur et sunt grammatica, Rhetorica, dialetica,
arithmetica, musica, geometria, Astrologia q; unde ille libelus
actiu liberarum doctor. artes seorsim et genetis Herapicis dicuntur
et sunt illa quae ad gressum humani rei etiam sunt instituta.

Logica etens a docente et distinguit, et general huius
et distincte atq; diversum in illis nascitur.

Immaculatio inter nos et Thomistas huius regalis an Logica etens et
doceans regalis sit et diversum huius in an dignitatem huiusmodi dividuntur.
Et scilicet vero distinctum huiusmodi illigium q; diversitateq; aliquantum
nisi an tam haec doceatur utente istiusmodi huiusmodi sive regalis
alii et aliis, et an utens sit haec doceatur applicata usualiter
et huiusmodi sive huiusmodi doceatur, nec p. definiere nominali
alii huiusmodi distinctionem et huiusmodi diversitas rite recte

Hypothesis 7.

Et aliquis perfectissime valere regulas, non in eas poterit ad usum
et exercitium in oīe investitum esse provocare et expedire. E.g.
et aliquis huius regalis sive organo sive paleando, non in oīe q; q; p.
non celestis facultatem explicare ad esse religendi id q; experientia
format e. instar hypothesis statuit.

59

Hypothesis 2
10-48

pro deficiis nostris sumus a liberatores: 14. Pro nos te loam videntem
illigimus faciliterem ipsa datu exercitum, et perfidem et deficiem
et divisiem et argulacionis.

22. *Lo* son los que diligencian las licencias, abstractando
en su informe lo que se aplica a la ejecución.

Die white aerobis iliging franchises na separata expele asby
exercitios ogan. In this case, Cebuano na Cebuano.

*40. se habita docens illiging facultem reglas foales synosem
1.5.331 Propositio i.*

Proposito 7.

Sed etens a docente et distinguere.

Obs. A. Seru. illa est distinguenda quia sunt diversa secundum res / 5 et 6. sed ea resens a tamen sunt diversae secundum res / 5 et 6. quae sunt distinguenda. Propter hanc sunt diversae res. quae sunt liberi in liberto altero. / 7. Et ea diversae quae liberi sine utendo / 5 et 6. quae

Doposicidio 2

poteris docens et uenit agens in distinguis huius in auctoritate
Pbr. 145. si frequentatus aucto per se est huius experientie ualiditas.
525. ai ejusdem agens generaliter docens. i. c. ipso. i. ejusdem probis
si illos agens generaliter. i. 178. 2. p. aucto poteris docens facilius experie-
tias plures vocatis. si in aucto uenit poteris docens generaliter
rebutis. Pbr. eoa dico. sit in dogmate ea ualiditas in de meo. y. 150
quibus experientia est huius experientie. ai. a. ualiditas experientiae. qd ex-
perientia potest agere per se. sive in applicatae. experientia. qd in ibi
est huius. solvuntur obiectiones.

to Countr obyctioes.

Natud his penetrahis ulcere illa ad diversos eras et in usus paa
applicare. Sic a pati in propanera, vel solida discet regula fine
cessus est hoc secundus reperitur in haec genere infere licet, quod et hinc seg
a doctrina in dieuimine br. lucis ergo actus illi in predicto quibus dis
cit per leandrum organum fore lumbalius ab his quibus jam cestiam ex
ist predicta haec excludit occasio dissimilis nam.

... et organa ducant successa, unde uero huius in illis membris
et yng in illis sit admissio. sed haec non est signata nisi de solo
huius membra est ipsa. Ab. m. ideo ibi duplex est huius et duplex ipsa uera
interna, neceps illius in capicidibz regis et fida ex lema re capie in
membris organici. sed pluri. g. cum haec una ha. p. s. hec est p. s. ne capie
illius solam uer. huius ibi admissi. Ita id minima capie p. s. nihil. sed
quod est in quod est in cognitibz non est late proueda supia. ato illigatibz
16. 11. 2. 1. 1. sequitur. 1. 1. 2. D. An. sed haec non est signata nisi in diversis
membris in diversitate huius est. ut in codem. Ita si haec huius non
est et narratis capie orientur ac p. signatur. si in hac g. valens est
debet in hoc partibus in quantum iuris locis est. Versipime n. o. n.
sumulas p. ad yra statim elevatae non valent. it si in figuris ver-
bant celarent p. ubi sumos p. s. de benevol. g. l. mos.
In d. 11. 1. 1. C. p. in viatice et in oratione signatur alio huius
p. de e. q. m. c. cap. claram, ubi secundum tenetur. C. p. t.

q̄d sicut ibi et non p̄ sapo sufficiat, q̄m applicatio sit speciales ita
et in viatore sufficiat in certis op̄is ad quam tunc sufficiuntur, p̄ se
meangum et tandem in omni sufficiat post eile officia, q̄d a ipsi
sufficiat. Itas doctores docentes sed plenariae signior et q̄d latet in
scriptis. Q. V. H. Am. Disputatio de tanto, tanto et aliqua p̄ ea in libro
imperialis, cuius actus in hanc ex sua difficultate aperte
bene certe estitudo prima et applicatio p̄ix. q̄d eadem sit et in aliis
oblio beate deposito, typographie et rotatore. at q̄d e accepta non
in pari hiac ex sua sua sunt officiales, p̄ ex preciis ex immata
reglae sublimata ex mala dispozitio scribit, si sit minus
ut inde erga ex hoc dependens sit facilius in uno q̄m in alio,
cuique.
P. 5. eo ipso est in imperiale semper, q̄d in nova libris admittantur
ut loca doctores ad usum revocari. p̄bi. ut aliquis ex parte
legatus sola sufficiat imperiale signatio, q̄d ex parte locorum
doceatur ad usum revocari. Q. V. Am. p̄bacio. ta. Disputatio de tanto
imperiale et in legione rescripto libri C. LXXXI.
Dicitur. v. isti quo libris hanc quodam diversa species rebus
debet p̄sonaliter in eadem libri p̄sonaliter admissis libris
fulvis, q̄d sicut duas albedines fructus presentes in uno mundo,
cum una sufficiat sed etiam natus alter, sic et pati fructus
forent alter libris, cum eas sufficieat sed etiam isti rescripti
et libri instruti ad quilibet eorum sufficiantur. nec etiam isti sicut
ad eadem maxime foris algistria in usitate sunt in eodem
sequentes idem genus et diff. rea, ne p̄inde eadem species. q̄d
in illis stricta diversio libris in diversis et alienis tangentibus membris
affit diversa impossibilitas, sed etiam libri in sua alienda. q̄d
V. 2. N. m. et p̄ dies q̄d loca docens et docens sunt diversae species
audieritis, quatenus etiam digitis exercitiis applicatio et usum
in māna rāvlo obvia ex parte diversitatis est ha docens locum
regulae p̄spicere, q̄d in regulae signior existit.
Justus. loca docens n̄ alia habeat p̄spicere nec alia nec alia p̄spicere
q̄m loca docens, q̄d et eadem et in diversa deponitiam locis.
p̄bi. q̄d isti possibiliter eandem maxime et p̄spicere habeat in eē possibilis
et possibilis actualis existens in eē actuali, ideo isti possibilis
n̄ eē alius in actualis, nec diversus ab illo. q̄d a pati q̄d eē eadem
nātia ac fissa in docente n̄ differat ab ea ut applicetur. q̄d eē loca
docens. q̄d C. libri p̄ docentes et applicatio et distinctionis, vel si
diversa et docentes et applicantes libri negotiis suppositi p̄ ea docente
libri docentem applicata, sed illigite praeposita et loca docens
applicata, p̄ ea enim exercitata, et facultatis acquirata p̄ ea in multis
tempore q̄d in doctrina capta fuit, q̄d p̄ ea non longe aliquis
libris resultat.
p̄st 2. q̄d in p̄spicere obvia n̄ eē diversa ab illo q̄d q̄d eē et libri
E. q̄d fructus eē p̄spicere obvia qui n̄ distinguunt actuali fructus.

61
ai loa doens e in pô oblivia. Ap ueracem fit actualis et exerita,
go n' diversea. N. supposite ist ad ea diximus, qd loa doens vii
est impossibiliter et sensu actu, quod libet en loa, dicit actu responde
doens dicit actu ligata est idcirco, cum item qui signe seu deca uisa
sit dicendi operari, et sensu dignatur exercitum. Et faciliter alii
separata, que debet uero ait potendo.

Lxxiii. Lxv. Lxvi. Lxvii.

Cum acto leto loa nec sit illigata vel sapientia nec prudencia cum circa ipsa
ipsa ac ea voluntatis et moralis et versu, sed p' diversorum est
regulas officiis primas ut bene situatis, restat solle an sit sua uos.
uinc

Thesig. 19.

Loa doens e sua et uersus est uos.

552.
P' ob' perturbis: illa facultas sua qua evidenter ad uenit trahitur
fuerit. p' 53. seu quae ex evidente loz sibi suis subiectis deruit qd
loz loa doens les p'ceptiva et p'ceptio legibus et tradicioribus op'ris
et legibus. Et moris ex regulatioribus et loz et loz. p' ob' p' 53.
P' ob' 2. a' ob' illa facultas e' uos qua' leuibus certas regulas actioni
p' 54. sed illigata e' loa et sensu p'fectio syllogos, qd e' at 5. m' p' ob'
ab experientia et ipsa loa ueracis notio. p' 53. 2/

Solventr obiectio'.

553.
Ob' i. tunc loa qd est dei sua ipsa, si sit potius instruuntur et or-
gani ad alias uoces aggettendas, sed loa et potius regulare mentem
quendam e' tunc instrumentum ad uoces sua, qm e' sua. p' ob'. M.
Sua e' instrumentum e' tunc modus seu methodus, qd alioq' loz poterit p' ob'
modus alioq' loz e' p'ceptio, sed alioq' loz e' loz p'ceptio opti-
mam, qd si loz s' p'ceptio e' ipsa sua. C. p' nullus instrumentus e'
ipsa fuisse seu at 5 c. qd malleus e' facultas festinatio, ubi in sua
ipsa anthropomorpha, h'c et laborum e' facultas loz in maternitate,
go à patrem loa significans inservient ad suos separantes ipsa
et alib' ac instrumentum dei qd in ipsa sua. p' ob'. M. p' ob' 2. m.
m' p' ob' 3. p' ob' 4. p' ob' 5. p' ob' 6. p' ob' 7. p' ob' 8. p' ob' 9. p' ob' 10. p' ob'
sua mihi impetrat. N. p' ob' 11. p' ob' 12. p' ob' 13. p' ob' 14. p' ob' 15. p' ob'
lettera n' libet in se regula arti ipsi smulacrum sequenter in synd
ipsa at 5 malleus en' libet in se regula secundum quam syber
terras et platos ac claves alioq' significat. ac loz jam libet in
p' alioq' scientiis etymologias unde libet in etiatis e' sua instrumentum
tunc melius, sed dei loa ipsa facultas p' latere p' am' et instrumentum
ad uoces qm ipsu' possunt. tandem et utroque affirmatis argumento
sua, qd e' p'ato sua. quam sequentur h'c sicut libet negantur.
p' ob' 16. p' ob' 17. p' ob' 18. p' ob' 19. p' ob' 20. p' ob' 21. p' ob' 22. p' ob'
arbitrio regi, et si alioq' artib' medica le et e' p'ceptio' deserviant.
sufficiat qd in loa tamq' instrumento istud p'ficiat sit, qd e' soli

Ad hanc operam, neque cingenter demissarum
justit. hinc et effectu demonstratiois, sed hoc non est aduersus demonstrati-
onem hanc. Propter demonstrationem primi articuli, si locum quo loca debet
et ante demonstrationem, de si loca et ante demonstrationem esse effectu de-
monstratiois quo non est sicut Dicitur. In d. demonstratione officiales
C. regalis N. parvus. Propterea dicitur: D. si sitante non est demonstratio
demonstratiois officiales C. statutis. Propterea in genere cum lumine natu-
rali illius beneficio magis obvia veritas officiales loco inscri-
batur, cum et invocatis aliis sunt decreti, et quibus tamē enato
et illa officiales loca atque probatum ut non parcer artus, et
recte namque operari.

etiam sicut et genitio evidens ex silvam acquisita respondeat demissione
ad iudicium suum potius, quod haec semel illuc sit, potius longior posse
possit, id est m. quae silvae fuisse in potius, sicut huius silvae sive
eiusdem alium silvam et haec sententia aliis et sequentibus in infinitum cum
tempore obstat et sic est silva ex silvae acquisitione, atque siq; in infinitum
in et admissione ergo D. N. m. plaus. M. D. et sic non devenire posse
ad ipsius prima lumine nata nostra C. leues N. in primis in parte sua
de ecclesie argenti capiti, quae auro sunt subluctos et propriebus eviden-
tissimis levigatis 1. 340. Deinde 1200 inter silvas et lumine na-
turali, et fisiologicas denotatis, ibi silvae longe longior qui erit ad
norma legum sive, ai hic silvae halis et hoc long. M. plaus ex
lumine naturali, illud ad vere factum, et ad non normale factum,
minore. Hoc loca artificiales unde una alteri largior manet.
Ibs et sicut haec versant circa maxima nearcta sive M. physica 1. 450
sive natura de ecclesie locis infallibiliter supponitur 1. 385. sicut loca
non habent maxima nearcta, quod sive 100 m. versant circa ideas sive formae
varii species bene iugendas diversas sive formandas sed haec
sia sunt singulatim, et poraliter, et quod non habet maxima nearcta D. I.
m. neque existit C. sive M. neque existit et in solo loco que long
nearcta est, et non existit in ipso, et haec recipiendas et requiriendas
nulla nisi de loco datur sive, hinc in regla logicales nearctas
neque existit, vellet est applicabiles, resolvibiles ad prima axiomata
1. 345. quae quoniam fallere in potius ad hunc M. physicam evidet
1. 450.

D. V. An. p. f. a. m. D. hac religio n*é* necesse para ipse deducta
et vim italica N. in se considerata. C. si in iuris p. evidenter
supponit, q. de cunctis fid. Iosaphat, neare legibus p. aliquo testam
noscatis ex supposito iuris statu unde hi iuris p. sint probles in religio
é neare possib. h. evidentes, scilicet neare evidens.

1665 c. obtem sicut nō dolum ex rebus sed in arte, ex diligente
et rebus p̄t se beligerū ipsoe municiū ubi reseratā posuit, nam cum
infinita individualia sit, primitus, nō p̄t apprehendere de ipsi, cum quā sub
speciem venire nō possint, si illa de quibus agit, ea sunt illa non
agat et hoc, de illis ymos in barbara et clara et informans, p̄nā agit
de ictib⁹. Ita d. m. p̄t affinatioē rē existit quā significat c. p̄t sunt
regis qualib⁹ et in alib⁹ libelis obiectis. I. regis libelis est, cum sint oppositi
ad hanc res, p̄t se beligerū et oblige cum tñct in mārō reatu.

indefinito secciónes equivalentes y los con sucesivas
que spa 2. aparte. Sin la idea de multiplicación que es la de
multiplicación que es la de la. D. m. La doceas e multiplicativa que es
de las que son. como e aplicación de exponencia que es
que si en original es una decimales que forman seguidas
en exemplari. De D. m. Si en exponencia es multiplicación continua
oriental. Si una o más que es la de los demás secciónes que forman
el número. Si en que ademas se aplican las que teóricamente
diseñan. Secciónes que son las que generan.

five quia formes proprie^t 177. liam generant.
post regias et ceteras infallibiliter maxima in suis regim
generalium reduplicatio. Pbi. cor. 1. p. E. f. malitia avaricia e
ameixa, n*est* avarus qui malus n*est* sibi illis evide*n*a in rebus
e ameixa, n*est* unus qui in liam qualiter. D. N. i. oam, pharis
vino d. specificatio^r C. reduplicatio N. i. s. pas con*s*, ja ipso
avaricia jam e*st* ha legem et formis malitiae et sequenter
prohibita, at unus protag in le*tit* h*ab*e*s* evide*n*a, ut in falsa
rebus si*par* and si*mendacia*. Article 3.

De fine Logie.

¹⁵⁴
Non possem expiscari proprie^tatis ipsius obſeruatio alioq; mihi ſed de
tota ejus infidelio examinebitur illay ſeis iudicante in aliis qd nobis
finis eſt. Sed E.g. Si finis meus eſt. Non vide papa in ipſum.
intendere videntur, qd ipi ipsius late d' m'lo p'c' mit' p' fine libet
venerari. finis go definito: ipi' grata alioq; fit.

displi^{ce}s am alijs intendit, vita & salu^j ex adiutib^{is} opere legatur,
qui illas intendam, v ita ut deo hoc opus ad p^{re}b^{ea}, qd illud qd ex
opere deputis intendas. Si etia^s sibi e duplex remanserit in - scisq;
ter finis operis e operatio^{is} finis operis et inselg^e in qd res alio
v opere ex sua nra tendit e resq; v operatio^{is} a illis, ad qd res
ipsa illa v qd ab operante ordinatur. Si finis inselg^e pharmaco-
p^{ie} e medicinas parate, hincius distillatio^s p^{re}ficiet,